

ഫിസിക്സിന്റെ കഥ

താണു പദ്മനാഭൻ

പൈത്തഗോറിനെപ്പോലെ (582-497 BC) അനവധി തത്വചിന്തകർക്കും ശാസ്ത്രകാരർക്കും ഗ്രീസ് ജന്മം നൽകി

ചലനനിയമങ്ങളിലേക്കുള്ള ആദ്യപടികൾ കയറിയത് ഗലീലിയോ ഗലീലി ആണ്.

ഒരിക്കൽ സർവ്വകലാശാലകൾക്കു പുറത്തുവെച്ച് അദ്ദേഹത്തിലെ പ്രതിഭ ലോകശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചു.

പകരമായിരിക്കുന്നല്ലോ ?

കേരള ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്ത്

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

കാലം സയൻസിന്റെയും സാങ്കേതികവിദ്യയുടെയും അന്താരാഷ്ട്രവർഷത്തിന്റെ ഭാഗമായി 'ഫിസിക്സിന്റെ കഥ' കേരള ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്ത് വീണ്ടും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയാണ്.

2005-ൽ അന്താരാഷ്ട്ര ഭൗതികശാസ്ത്രവർഷത്തിന്റെ ആഘോഷങ്ങളുടെ ഭാഗമായാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മലയാള പരിഭാഷയുടെ ആദ്യ പതിപ്പ് പുറത്തിറങ്ങുന്നത്. ശാസ്ത്രീയമായ ചിന്തയും ശാസ്ത്രത്തിന്റെ രീതിയും ഉരുത്തിരിഞ്ഞ് വന്നതിന്റെ ചരിത്രം പഠിക്കുന്നത് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സാമൂഹികപ്രസക്തി മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് സഹായകമാകും.

ചുറ്റുപാടുമുള്ള ഭൗതിക പ്രതിഭാസങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുവാനും വ്യാഖ്യാനിക്കാനും ഉള്ള കഴിവ് പടിപടിയായി മനുഷ്യൻ നേടിയെടുത്തതിന്റെ കഥ പ്രസക്തമാകുന്നത് ഇത്തരംഗത്തിലാണ്. 'ഫിസിക്സിന്റെ കഥ' എന്ന തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ ഇതിനുള്ള ഒരു ശ്രമമാണ് പ്രശസ്ത ശാസ്ത്രജ്ഞനായ താണു പത്മനാഭൻ നടത്തുന്നത്. കേന്ദ്ര ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക വകുപ്പിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന വിഗ്യാൻ പ്രസാർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മലയാള പരിഭാഷ നിർവഹിച്ചിട്ടുള്ളത് എ. ജ്യോതിയാണ്. ശാസ്ത്രാഭിമുഖ്യമുള്ള ഒരു പുതിയ തലമുറയെ സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ ഇത് സഹായകമാകും എന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ ഈ പുസ്തകം സമർപ്പിക്കുന്നു.

കേരള ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്ത്

താണു പദ്മനാഭൻ

(മാർച്ച് 10, 1957 - സെപ്റ്റംബർ 17, 2021)

മലയാളിയായ ഒരു സൈദ്ധാന്തിക ഭൗതിക ശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്നു താണു പദ്മനാഭൻ. പത്മശ്രീ, ഭക്താഗർ പുരസ്കാരം, ബിർള ശാസ്ത്ര പുരസ്കാരം എന്നിവ നേടിയിട്ടുണ്ട്. പൂനെയിലെ ഇന്റർ യൂണിവേഴ്സിറ്റി സെന്റർ ഫോർ അസ്ട്രോണമി ആൻഡ് അസ്ട്രോഫിസിക്സിലെ അക്കാദമിക് വിഭാഗത്തിന്റെ ഡീനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഗാലക്സി കൂട്ടങ്ങളുടെ രൂപീകരണം, ഗുരുത്വാകർഷണം, ക്വാണ്ടം ഗുരുത്വം എന്നിവയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന ഗവേഷണവിഷയങ്ങൾ. എമർജന്റ് ഗ്രാവിറ്റിയിൽ താപഗതികത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സാമാന്യ ആപേക്ഷികതാസിദ്ധാന്തത്തെ കൂടുതൽ വികസിപ്പിച്ചതാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാന സംഭാവന. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഗവേഷണങ്ങൾക്ക് ഇദ്ദേഹത്തിന് 2008-ൽ അമേരിക്കയിലെ ഗ്രാവിറ്റി റിസർച്ച് ഫൗണ്ടേഷന്റെ സമ്മാനം ലഭിച്ചു. 2021 സെപ്റ്റംബർ 17-ന് 64-ാം വയസ്സിൽ ഹൃദയാഘാതത്തെ തുടർന്ന് അദ്ദേഹം പൂനെയിൽ വച്ച് അന്തരിച്ചു.

ഫിസിക്സിന്റെ കഥ

കുട്ടി, അവർ പിന്നീട് എന്തു ചെയ്യുമെന്നറിയാമോ ?

താണ പത്തനാടൻ
ചിത്രകരണം : കെയ്സ് ഫ്രാൻസിസ്
പരിഭാഷ : എ ജ്യോതി.

LUCA @ School
കേരള ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്ത്

വളരെ മുമ്പുതന്നെ, ഏതാണ്ട് 10,000 ബി.സി. മുതൽ മനുഷ്യൻ വീടുകളിൽ ശാസ്ത്രം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു...

ഹായ്! ഇതു നല്ല സാറുണ്ടല്ലോ

അവന്റെ കഥ കഴിഞ്ഞതു തന്നെ

.... ഉചിതമായ സാങ്കേതികവിദ്യകളും

ഏതോ ഭൂതം അവനെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്

പുരാതന നാഗരികത പല സാങ്കേതികവിദ്യകളും ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു

എന്നാൽ ഭൗതികശാസ്ത്രം (ഫിസിക്സ്) - ഒരു കൂട്ടം നിയമങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രകൃതിയെ അപഗ്രഥിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു ശാസ്ത്രീയരീതി - മിക്കവാറും ഗ്രീക്കുകാരുടെ കാലം വരെ ഉണ്ടായിരുന്നതേയില്ല

പൈത്തഗോറസിനെപ്പോലെ (582-497 BC) അനവധി തത്വചിന്തകർക്കും ശാസ്ത്രകാരർക്കും ഗ്രീസ് ജന്മം നൽകി

ഓ അവസാനം എനിക്കതു കിട്ടി!

അദ്ദേഹം വലിച്ചുകെട്ടിയ കമ്പിയുടെ കമ്പനത്തെക്കുറിച്ചു പഠനം നടത്തി. കമ്പിയിലെ a, b എന്നീ നീളങ്ങളുടെ അനുപാതം 2:3, 1:2 തുടങ്ങിയ ലളിതാനുപാതങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ അവ തന്നെ സ്വരങ്ങൾ മധുരമാകുന്നു.

പക്ഷെ അനുപാതം കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമാകുമ്പോൾ ഫലം വിപരീതമായിത്തീരുന്നു.

ഹോ!!! ആ "പൈത്തോ" 419 : 420 അനുപാതമാണെന്നു തോന്നുന്നു പരീക്ഷിക്കുന്നത്.

എന്തോനായിത് ഈ പൈത്തഗോറിയർക്കെല്ലാം ദ്രോഹപിടിച്ചോ?

പൈത്തഗോറസിന്റെ സമകാലികനായിരുന്ന സെനോ 'ചലനം' മിക്കവാറും അസാധ്യമാണെന്ന നിഗമനത്തിലാണ് എത്തിച്ചേർന്നത് (സെനോയുടെ വിരോധഭാസം).

ആമയും മൂയലും തമ്മിലുള്ള ഓട്ടപ്പന്തയം തുടങ്ങാറായി. തുടക്കത്തിൽ ആമ മൂയലിനേക്കാൾ 10 അടി മുന്നിലാണെന്ന് കരുതുക. മൂയൽ ഈ 10 അടി ഓടുമ്പോഴേക്കും ആമ ഒരല്പമെങ്കിലും മുന്നിലെത്തിയിട്ടുണ്ടാവും. മൂയൽ ഈ അൽപദൂരം പിന്നിടുമ്പോഴേക്കും ആമ വീണ്ടും ഒരു ചെറിയ ദൂരം മുന്നിൽ എത്തിയിരിക്കുമല്ലോ.. അതായത് മൂയലിന് ഒരിക്കലും ആമയെ തോൽപ്പിക്കാനാവില്ല എന്നർത്ഥം.

ഓ, ഇതു കുറച്ചു കഠിനമാണല്ലോ

എന്തൊക്കെ ആയാലും അതു ചലിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ

നിങ്ങൾ, ഈ കാലഘട്ടത്തിനും അപ്പുറമാണെന്ന് തോന്നുന്നു.

ദ്രവ്യത്തെ (Matter) അനന്തമായി വിഘടിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് 'ഡെമോക്രാറ്റിസ്' (400 BC) സെനോയുടെ വിരോധഭാസത്തെ നേരിട്ടു.

എല്ലാ ദ്രവ്യവും ആറ്റങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമാണ്.

400 BC

അഗ്നി, ജലം, വായു, ശിലകൾ എന്നിവയുടെ ആറ്റങ്ങൾ സംയോജിച്ചാണ് എല്ലാത്തരം ദ്രവ്യവും രൂപം കൊള്ളുന്നത്.

അഥവാ ആറ്റങ്ങളോ അതോ 400 BC യിൽ കണ്ടുപിടുത്തം കണ്ടെത്തുവെന്ന് പറഞ്ഞ് നമുക്കെതിരെ കേസുകൊടുക്കുമോ

ബി.സി. 336 - 323 കാലഘട്ടത്തിൽ അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തി വൻ സാമ്രാജ്യം കെട്ടിപ്പടുക്കാനായി പടയോട്ടം നടത്തി.

മാസിഡോണിയയിൽ നിന്നും

ഏതാണ്ട് അതേകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരു, അരിസ്റ്റോട്ടിൽ (384 - 322 BC) അറിവിന്റെ വിശാലമായ ലോകം പടുത്തുയർത്താനുള്ള ശ്രമത്തിലായിരുന്നു.

ഏതൻസിലെ പ്രശസ്തമായ 'ലിസിയ'ത്തിൽ വിവിധ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തി. തർക്കശാസ്ത്രം, ജീവശാസ്ത്രം, ഭൗതികശാസ്ത്രം

നിർഭാഗ്യവെന്ന് പറയട്ടെ, ഭൗതികശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയങ്ങളിൽ മിക്കവയും പിന്നീട് തെറ്റാണെന്ന് തെളിഞ്ഞു

നമുടെ ഭൂമിയാണ് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കേന്ദ്ര ബിന്ദു

ഭൂമി പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിലും അതിനുമുകളിലായി ജലം, വായു, അഗ്നി, ഈതർ എന്നിവയും നിലകൊള്ളുന്നു.

വസ്തുക്കൾ എല്ലായ്പ്പോഴും അവയുടെ സ്വാഭാവിക അവസ്ഥയിലേക്ക് വരാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് മുകളിലേക്കുനീയപ്പെട്ട കല്ല് താഴോട്ടുവീഴുന്നതും വെള്ളത്തിലെ കമിളകൾ പൊന്തിവരുന്നതും

ഭാരം കൂടിയ വസ്തുക്കൾ കുറഞ്ഞവയേക്കാൾ വേഗത്തിൽ വീഴുമെന്നും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു.

മങ്ങത്തരം പറയാതെ, അരിസ്റ്റോട്ടിലിന് ഒരിക്കലും തെറ്റുപറ്റില്ല*

നമുക്കവ രണ്ടുമൊന്ന് താഴേക്ക് ഇട്ടുനോക്കിയാലോ ?

*ഈ വിശ്വാസം ഒരപാടുകാലം നീണ്ടുനിന്നു.

അലക്സാണ്ടറുടെ കാലശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനന്ദമാർ സാമ്രാജ്യം പങ്കുവെച്ചു. ടോളമിക്കാണ് ഈജിപ്റ്റിന്റെ ഭരണം ലഭിച്ചത്.

മെഡിറ്ററേനിയൻ കടൽ

അലക്സാൻഡ്രിയ

ഈജിപ്റ്റ്

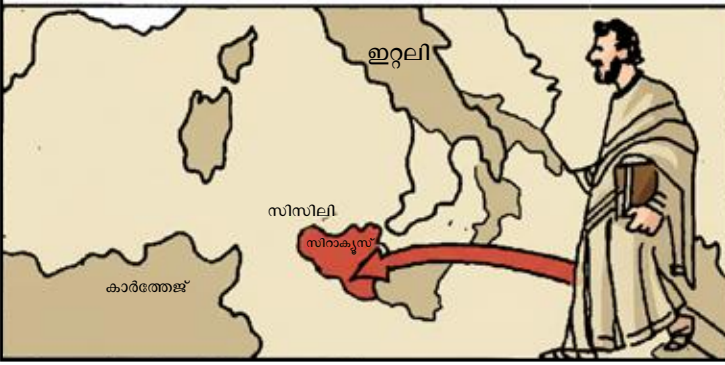
ഈജിപ്റ്റിന്റെ തലസ്ഥാനമായ അലക്സാൻഡ്രിയ യൂക്ലിഡിനെപ്പോലുള്ള അനേകം ശാസ്ത്രകാരന്മാരെ ആകർഷിച്ചു. അവർക്ക് ബൗദ്ധികപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സിരാകേന്ദ്രമായി മാറി. (യൂക്ലിഡ് 300 BC)

അവരിൽ ഒരാളായിരുന്നു ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിൽ അഗ്രഗണ്യനായിരുന്ന...

ഓ....ആദ്യത്തെ 'നഗ്ന ഓട്ടക്കാരൻ'

ആർക്കിമിഡീസ് (287-212 BC)

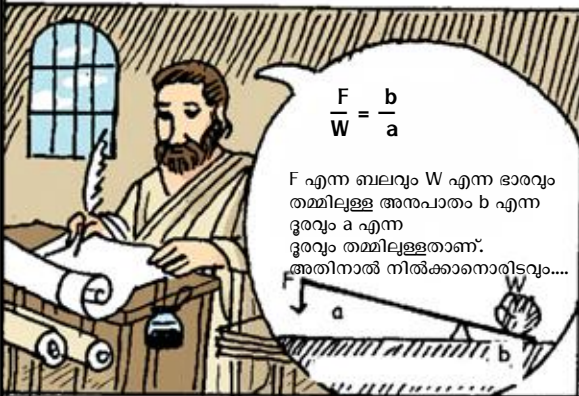
അലക്സാൻഡ്രിയയിൽ പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം ആർക്കിമിഡീസ് ജന്മനാടായ സിറാക്യസിലേക്ക് മടങ്ങി. അവിടെ 'ഹൈറൻ' നൽകിയ രാജകീയതയിൽ സന്തോഷപൂർവ്വം കഴിഞ്ഞു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'പ്ലവനതത്വം'* 'യൂറിക്കാ' കഥയും ഏറെ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

അദ്ദേഹം ബലങ്ങളുടെ സമതുലനാവസ്ഥകളെക്കുറിച്ച് ഒരു പുസ്തകമെഴുതി. അതിലൂടെ ആദ്യമായി സ്ഥിതികശാസ്ത്രത്തിലെ (സ്റ്റാറ്റിക്സ്) തത്വങ്ങൾ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടു.

അതൽപ്പം കടന്നുപോയി, അല്ലേ? പക്ഷേ, ഭൂമിക്ക് പകരം ഒരു കപ്പൽ ആയാലെങ്ങനെ?

ചരിത്രം പറയുന്നത് ആർക്കിമിഡീസ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു കപ്പലിനെ കപ്പിയും കയറും മറ്റു ഉത്തോലകങ്ങളുമുപയോഗിച്ച് കരയ്ക്കുടുപ്പിച്ചു എന്നാണ്.

ഹൈറന്റെ കാലശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗത്രൻ ഹൈറോണിമസ് രാജാവായി. രണ്ടാം പ്യൂണിക് യുദ്ധത്തിൽ (218 BC) ഹാനിബാൾ നയിച്ച കാർത്തേജിന്റെ വിജയം കണ്ട് ഹൈറോണിമസ് റോമുമായുള്ള സഖ്യം വിടുകയും കാർത്തേജിന്റെ പക്ഷം പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് റോമൻകാർ സിറാക്യസ് അക്രമിക്കാൻ കാരണമായി.

എന്നാൽ ആർക്കിമിഡീസിന്റെ യുദ്ധോപകരണങ്ങൾ റോമൻ ജനറൽ ആയ മാർസിലസിനെ ഏതാണ്ട് രണ്ടുവർഷത്തോളം നഗരത്തിൽ നിന്നകറ്റിനിർത്തി.

റോമാക്കാർ അവസാനം നഗരം കീഴടക്കിയപ്പോൾ ഒരു റോമൻ സൈനികനാൽ ആർക്കിമിഡീസ് വധിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളിലൊന്നായ ജലചക്രം ഇന്നും ഈജിപ്റ്റിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്.

ബി.സി. മൂന്നാമാണ്ടോടെ, റോമൻ ഭരണത്തിൻകീഴിൽ, ഈജിപ്റ്റിന് അതിന്റെ പ്രൗഢി ഏതാണ്ടൊക്കെ നഷ്ടപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. തുടർന്നു ജീവിച്ച പ്രതിഭാശാലികളിലൊരാളായിരുന്നു ഹിറോ. അദ്ദേഹമാണ് ആദ്യത്തെ നീരാവിയത്രം (സ്റ്റീം എഞ്ചിൻ) നിർമ്മിച്ചത്.*

അദ്ദേഹം ഒരു സൈഹൻ നിർമ്മിച്ച ബലതന്ത്രത്തെപ്പറ്റിയും പ്രതിപതന പ്രകാശശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റിയും (catoptrics) പുസ്തകങ്ങളെഴുതി. പ്രകാശത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഗമനങ്ങൾ ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ചിന്തകളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു.

മനഃഷ്യന്ത്രങ്ങൾ പ്രകാശം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. വസ്തുക്കൾ അത് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മറ്റൊരു മഹാനായ അലക്സാൻഡ്രിയനായിരുന്നു ടോളമി (127-151 AD). ഭൂമിയാണ് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കേന്ദ്രമെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. അതൊരു തെറ്റായ വിശ്വാസമാണെന്ന് നമുക്കറിയാം.

സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ഗുരുൻ, ശനി, വ്യാഴം, ചൊവ്വ

അദ്ദേഹം പ്രകാശശാസ്ത്രവും പ്രത്യേകിച്ച് അപവർത്തനം (Refraction) എന്ന പ്രതിഭാസവും പഠിച്ചു.

അപവർത്തനം (Refraction) വെള്ളത്തിനടിയിലുള്ള ഒരു നാണയത്തെ കാണാൻ സഹായിക്കുന്നു. കാരണം പ്രകാശം ജലോപരിതലത്തിൽ വെച്ച് ദിശമാറി സഞ്ചരിക്കുന്നു.

പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി x നേയും y യുടെയും മൂല്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം സൂക്ഷ്മതയോടെ കുറിച്ചുവെച്ചു.

x	y
10°	8°
40°	29°
50°	35°
80°	50°

എന്നാലും അവയെ തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സമവാക്യത്തിലെത്തിച്ചേരാൻ അദ്ദേഹത്തിനായില്ല

അതു കണ്ടെത്തിയത് W.സ്നേൽ എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞനാണ് (1591-1626)

$$\frac{\sin x}{\sin y}$$

സ്ഥിരസംഖ്യയാണ്. ഇത് സ്നേൽ നിയമം എന്നറിയപ്പെടുന്നു

ഹാ! ഹാ! ഞാനതു കണ്ടുപിടിച്ചു. പക്ഷേ പതിനാലു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുശേഷം

പിന്നേയ്, ഈ sine നെ തത്കാലം ഒഴിവാക്കിക്കൂടെ?

ഹോ, കാലത്തെ ചാടിക്കടക്കല്ലേ!

W. സ്നേൽ (1591-1626)

ടോളമിക്ക് ശേഷം യൂറോപ്പിൽ ആശങ്കയും കഴപ്പുകളും പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. റോം അരാജകത്വത്തിലേക്ക് വഴുതിവിണ.

വാടകോ ആഫ്രിക്ക

അയ്യോ! ഒന്നോ മനസ്സിലാവുന്നില്ലേ!

ഇങ്ങനെ കാലഘട്ടം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു

640 എ.ഡി.യോടെ അറബികൾ ഈജിപ്ത് കീഴടക്കി. ഗ്രീക്കുകാർ രേഖപ്പെടുത്തി വെച്ചിരുന്നതെല്ലാം അവർ നവോത്ഥാന യൂറോപ്പിലേക്ക് കൈമാറി

എന്നാൽ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു തിരിച്ചുവരവൊന്നും നവോത്ഥാനകാലത്ത് കാണാനായില്ല. മതഭ്രാന്തിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു യൂറോപ്പ്

സൂചിമുനയിൽ എത്ര മാലാഖമാർക്ക് നൃത്തം ചെയ്യാനാകും?

അന്നത്തെ മതവിശ്വാസങ്ങൾ അറിയാനുള്ള അഭിവാഞ്ഛയെ മാനിച്ചതേയില്ല

ങേ! ചൊവ്വയുടെ സഞ്ചാരം ഇങ്ങനെയായത് എന്തുകൊണ്ടാകും?

ശൂന്യ ഒരിക്കൽപോലും നമ്മുടെ തലയ്ക്കു മുകളിൽ വരുന്നില്ലല്ലോ. അതന്താനോവോ?

ഭോളമിയുടെ പ്രപഞ്ചസങ്കല്പത്തിൽ ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം കണ്ടെത്തുക എളുപ്പമായിരുന്നില്ല

അങ്ങനെയിരിക്കെയാണ് നിക്കോളാസ് കോപ്പർനിക്കസ്

ചരിത്രത്തിലേക്ക് നടന്ന കയറിയത് (1473 - 1543).

സൂര്യന് കേന്ദ്രസ്ഥാനം നൽകിക്കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചത്. ഭൂമിക്ക് ഒരു ഭ്രമണപഥവും നൽകി.

ഇതത്ര ലളിതമാണെന്നു നോക്കൂ...

ങഹാ... അങ്ങനെ യോ..?

ഏതാണ്ട് 100 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഗുട്ടെൻബർഗ് അച്ചടി കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്നു

പരിശുദ്ധ ബൈബിളാവട്ടെ ആദ്യം!*

*ഗുട്ടെൻബർഗിന്റെ ബൈബിൾ

കോപ്പർനിക്കസിന്റെ 'ദൈവനിഷേധപരമായ' പുതിയ ചിന്തകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടത് 1543-ലാണ്

'ഇതല്ല യഥാർത്ഥ്യം' എന്നോ മറ്റോ നിക്കോളായ് അതിലേഴുതി-ച്ചേർത്തിരുന്നോവോ?

അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഡിറ്ററാണ് അങ്ങനെയെന്നോണ് അതിലേഴുതി-ച്ചേർത്തത്.

ചിലർ കോപ്പർനിക്കസിന്റെ പ്രപഞ്ചമാതൃക അതുപോലെ തന്നെ അംഗീകരിച്ചു.

എനിക്കിപ്പോൾ എല്ലാം വ്യക്തമായി പ്രവചിക്കാനാവും...

റെയോൾഡ് (1511-1553) 'Prussian Table of Planetary Positions' എന്ന പുസ്തകം 1551-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

എന്നാൽ മറ്റുചിലർ ഒരു ചെറിയ ഒതുതിർപ്പ് നടത്തി...!

ഗ്രഹങ്ങൾ സൂര്യനച്ചുറ്റി തിരിയട്ടെ. സൂര്യൻ ഭൂമിയേയും ചുറ്റിക്കറങ്ങട്ടെ അതുമതിയോ?

വേണ്ട

ജെ. കെപ്ലർ (1571-1630)

ടെക്കോ ബ്രാഹെ (1546 -1601)

ടെക്കോ തന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്ന ഡെന്മാർക്കിലെ വിൻ (Hveen) ബെൻസർബെർഗ്...

.. കോപ്പർനിക്കൻ മാതൃകയെ ബലപ്പെടുത്താനുതകുന്ന മാതൃകകൾ അവിടെ വേണ്ടത്ര ഉണ്ടായിരുന്നു.

ടെക്കോ ഒരു നൂതന നക്ഷത്രത്തിന്റെ ഉദയം രേഖപ്പെടുത്തി. ('സൂപ്പർനോവ') - 1542 AD

'സ്വർഗീയ വസ്തുക്കൾ' അചഞ്ചലമാണ് - അരിസ്റ്റോട്ടിൽ

ദീർഘവൃത്താകാര പഥത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു ധ്രുവകേന്ദ്രവിനെയും അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി.

പ്രകൃതിയിലെ ചലനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ വൃത്താകാരപഥത്തിലാണ് - അരിസ്റ്റോട്ടിൽ

പക്ഷേ, ടൈക്കോയുടെ ശിഷ്യനായ ജോഹന്നാസ് കെപ്ലർ ഗ്രീക്ക് ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി വാഴ്ത്തപ്പെട്ടത്

ജോഹന്നാസ് കെപ്ലർ (1571-1630)

ടൈക്കോയുടെ നിരീക്ഷണങ്ങളെ അപഗ്രഥിച്ച് കെപ്ലർ ഗ്രഹങ്ങളുടെ സഞ്ചാരപഥത്തെക്കുറിച്ച് മൂന്ന് നിയമങ്ങൾ കണ്ടെത്തി

ഗ്രഹങ്ങളുടെ സഞ്ചാരപഥങ്ങൾ ദീർഘവൃത്താകാരത്തിലുള്ളവയാണ് സൂര്യന്റെ സ്ഥാനം അതിന്റെ ഏതെങ്കിലുമൊരു ഫോക്കസിലും

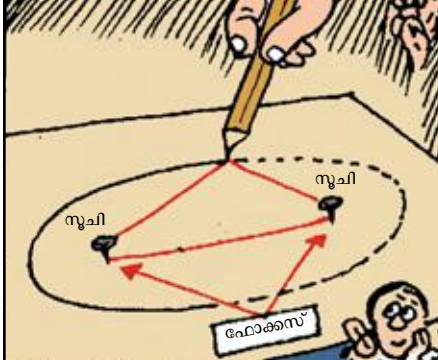

സൂര്യൻ ഗ്രഹം

ഒം..ഹോ.. നിൽക്കൂ.. ആദ്യം ദീർഘവൃത്തം എന്തെന്നു പറയൂ.. പിന്നെ ഫോക്കസും

ഒന്നാമത്തെ നിയമം 1609 AD

ഒരു പെൻസിൽ, രണ്ടു മൊട്ടുസൂചികൾ ഒരു നൂല്.. ഇത്രയും കൊണ്ട് ഒരു ദീർഘവൃത്തം എളുപ്പത്തിൽ വരയ്ക്കാം

സൂചി സൂചി ഫോക്കസ്

ഒരു വൃത്തസൂചികയെ ചെരിച്ച് മുറിച്ചാൽ കിട്ടുന്നത് ദീർഘവൃത്തമായിരിക്കും

ഞാൻ ആത്മം എടുത്തത് എന്താണെന്ന് നോക്കാം

ദീർഘവൃത്തം

ഇടതെ ഒരു ദീർഘവൃത്തത്തെ കാണിക്കാൻ ഒരു സമവാക്യവും

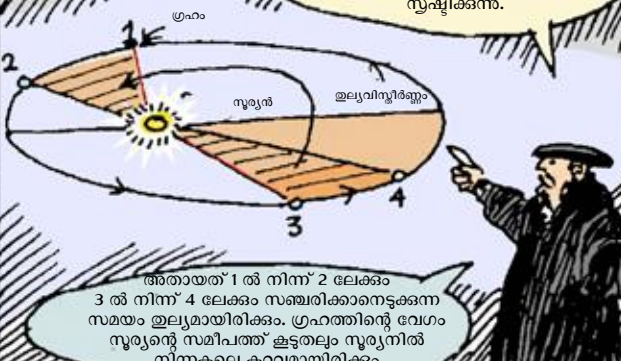
അയ്യയ്യോ! ഒരു ചിത്രകഥയിൽ സമവാക്യങ്ങൾ വേണ്ടേ.

ശരി ശരി.. എന്നാൽ നമുക്ക് കെപ്ലറിലേക്ക് തിരിച്ചു വരാം

രണ്ടാം നിയമം : സൂര്യനേയും ഗ്രഹത്തേയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന സാങ്കല്പിക രേഖ തുല്യ തുടവേളകളിൽ തുല്യവിസ്തീർണ്ണം സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

രണ്ടാം നിയമം 1609

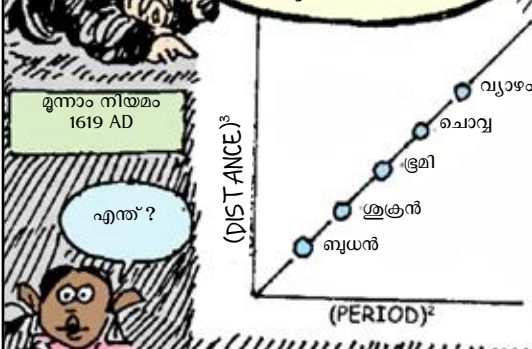
അതായത് 1 ൽ നിന്ന് 2 ലേക്കും 3 ൽ നിന്ന് 4 ലേക്കും സഞ്ചരിക്കാനെടുക്കുന്ന സമയം തുല്യമായിരിക്കും. ഗ്രഹത്തിന്റെ വേഗം സൂര്യന്റെ സമീപത്ത് കൂടുതലും സൂര്യനിൽ നിന്നകലേ കറവുമായിരിക്കും

കെപ്ലർ ഈ രണ്ടു നിയമങ്ങളും തന്റെ പുസ്തകമായ 'അസ്ട്രോണോമിയ നോവ' യിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. മൂന്നാം നിയമം മറ്റൊരു പുസ്തകത്തിലും - 'ഹാർമണി ഓഫ് ദി വേൾഡ്'

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭ്രമണകാലത്തിന്റെ വർഗം അവയ്ക്ക് സൂര്യനിൽ നിന്നുള്ള ശരാശരി ദൂരത്തിന്റെ മൂന്നാം ഘാതത്തിന് ആനുപാതികമാണ്

മൂന്നാം നിയമം 1619 AD

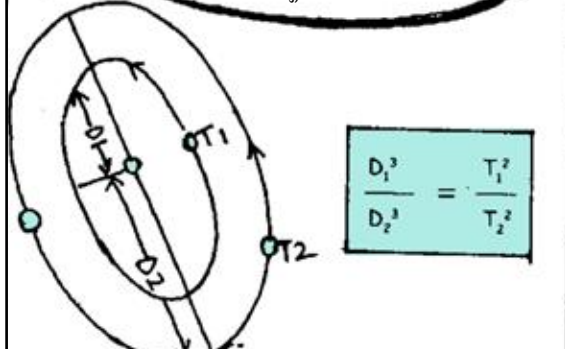
എന്ത്?

(DISTANCE)³ (PERIOD)²

വ്യാഴം ചൊവ്വ ഭൂമി ശുക്രൻ ബുധൻ

കെപ്ലർക്ക് അതൊരിക്കലും ലളിതമായി അവതരിപ്പിക്കാനായില്ല. രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങളുടെ പരിക്രമണകാലം T₁ ഉം T₂ ഉം അവയുടെ സഞ്ചാരപഥങ്ങളിലേക്ക് സൂര്യനിൽനിന്നുള്ള ദൂരം D₁ ഉം D₂ ഉം ആണെന്നിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ

$$\frac{D_1^3}{D_2^3} = \frac{T_1^2}{T_2^2}$$

ഇത്രമേൽ ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥാനം നിർണ്ണയിക്കൽ എളുപ്പമാണ്

ഞാനീ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ റുഡോൾഫ് രാജാവിനും ടൈക്കോ ബ്രാഹെയ്ക്കുമായി സമർപ്പിക്കുന്നു.

റുഡോൾഫിൻ ടേബിൾസ് 1627 AD

ഗ്രീക്കുകാരിൽനിന്ന് നാമേറെ മുന്നോട്ടു പോന്നിരിക്കുന്നു. ശൂന്യാകാശവസ്തുക്കളുടെ ചലനത്തെപ്പറ്റി ഇന്നു നമുക്കറിയാം. എന്നാൽ അവയുടെ ചലനകാരണം എന്താണ്?

ചലനനിയമങ്ങളിലേക്കുള്ള ആദ്യപടികൾ കയറിയത് ഗലീലിയോ ഗലീലി ആണ്.

എന്നെ എന്റെ ആദ്യ പേര് വെച്ച് വിളിക്കുന്നത് ഒന്നു നിർത്താമോ? മുഴുവൻ പേര് വിളിക്കൂ..

ഗലീലിയോ ഗലീലി (1564 -1642)

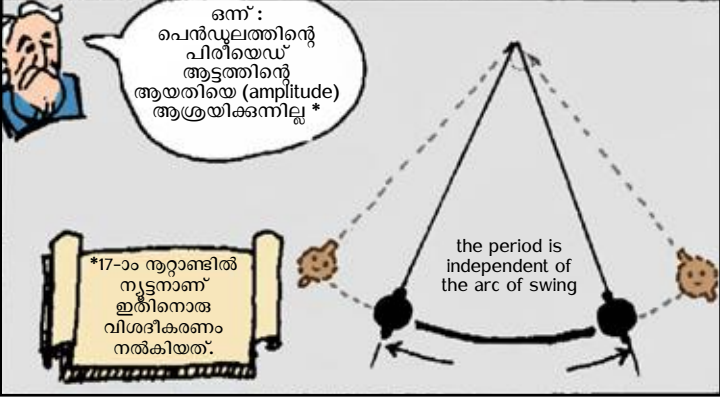

കെപ്ലറുടെ സമകാലികനായിരുന്ന ഗലീലി ഒരിക്കലും ഒരു മതവിശ്വാസിയായിരുന്നില്ല. ഒരു നാൾ പള്ളിയിൽ വെച്ച് തൂങ്ങിയിരുന്ന മെഴുകുതിരി വിളക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചു.

എന്തായാലും ഇത് പ്രഭാഷണത്തേക്കാൾ രസകരമായിരിക്കണവല്ലോ

അങ്ങനെ പെൻഡുലത്തെ സംബന്ധിച്ച രണ്ടു പ്രധാന നിരീക്ഷണങ്ങൾ അദ്ദേഹം നടത്തി

ഒന്ന് : പെൻഡുലത്തിന്റെ പിരിയഡ് ആട്ടത്തിന്റെ ആയതിയെ (amplitude) ആശ്രയിക്കുന്നില്ല *
 the period is independent of the arc of swing

*17-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നടന്നുവന്ന ഇതിനോട് വിശദീകരണം നൽകിയത്.

രണ്ട് : പെൻഡുലത്തിന്റെ ആവർത്തനകാലം ബോബിന്റെ മാസിനെ ആശ്രയിക്കുന്നില്ല*

the period is independent of the mass of the bob

ലെഡ് കോപ്പർ

*യഥാർത്ഥ വിശദീകരണം 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഐൻസ്റ്റൈൻ ആണ് നൽകിയത്

വ്യത്യസ്ത വസ്തുക്കൾ ഒരേ ഉയരത്തിൽനിന്ന് വീഴുകയാണെങ്കിൽ അവ ഭൂമിയിലെത്തുന്നത് ഒരേ സമയത്തായിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാമായിരുന്നു

ഹേ! ഇന്നലെ നിങ്ങളാണോ പിസാ ഗോപുരത്തിൽ നിന്ന് എന്റെ മേൽ കല്ലുകൾ വലിച്ചെറിഞ്ഞത്?
 അതോ അല്ല, ഞാനതിനെപ്പറ്റി എഴുതി എന്തെങ്കിലും...
 ഞാനോ ഒരിക്കലുമല്ല ഒരപകേ, ഉയരമുണ്ടെങ്കിലും പണിയാകും

സ്യൂവിനസ് (1543 -1620)

ഓരോന്നിലും വസ്തുക്കൾ കൂടുതൽ വേഗത്തിൽ തീരേണ്ട വീഴുന്നു - അറിസ്റ്റോട്ടിൽ

ചെരിവുതലത്തിന് (Inclined plane) മുകളിൽ ഭൂമിയുടെ ആകർഷണ ശക്തിക്ക് കറവു സംഭവിക്കുന്നു എന്ന്, ഗലീലിയുടെ സമകാലികനായിരുന്ന സൈമൺ സ്റ്റീവിൻസ് കണ്ടെത്തി.

AC യിലുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ പന്തുകൾ AB യിൽ വെക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ! അതായത് ഈ യന്ത്രം ഇനിയങ്ങനെ ഉരുണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും !! പക്ഷേ...

ഇത് വിഡ്ഢിത്തമാണ്. AC യിൽ ഉള്ളതിനേക്കാൾ കുറവ് ഭൗമാകർഷണമേ AB യിൽ അനുഭവപ്പെടുകയുള്ളൂ.

ചെരിവുതലം ഉപയോഗിച്ച് വസ്തുക്കളുടെ ചലനങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിക്കുകയായിരുന്നു ഗലീലി

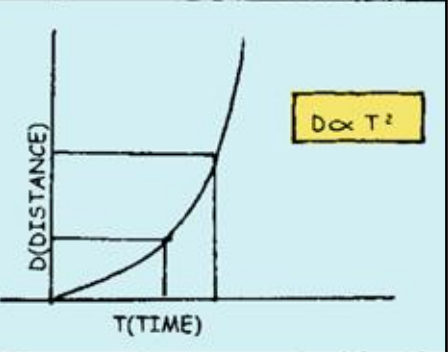

ഓ, എനിക്ക് നല്ലൊരു വാച്ച് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ !

അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ ആ പെൻഡുലം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു.. ഞാൻ 1656ൽ ചെയ്ത പോലെ

ഹൈജിൻസ് 1626 -1695

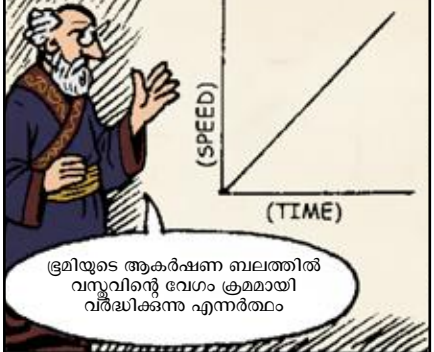
തലത്തിലൂടെ പന്ത് ഉരുളുന്ന ദൂരവും സമയത്തിന്റെ വർഗ്ഗവും (Square) തമ്മിൽ നേർ അനുപാതത്തിലാണെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി.

D (DISTANCE) vs T (TIME)

$D \propto T^2$

'വേഗവും' സമയവും നേർ അനുപാതത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു നിരീക്ഷണമായിരുന്നു.

(SPEED) vs (TIME)

ഭൂമിയുടെ ആകർഷണ ബലത്തിൽ വസ്തുവിന്റെ വേഗം ക്രമമായി വർദ്ധിക്കുന്നു എന്നർത്ഥം

അതായത് സ്ഥിര വേഗത്തിലുള്ള ഒരു വസ്തുവിന്റെ ചലനത്തിന് ബലം പ്രയോഗിക്കേണ്ടതില്ല*

*എന്തൊരു ചലനത്തിനും കാരണം ബലമാണ് - അറിസ്റ്റോട്ടിൽ

രണ്ടു ദിശകളിലേക്കുള്ള ചലനത്തിന്റെ സംയോജനത്തെപ്പറ്റിയാണ് അദ്ദേഹം പിന്നീട് പഠിച്ചത്

ഈ പായ വലിച്ചു കെട്ടിയതിന്റെ മുകളറ്റത്തുനിന്നും ഒരു കല്ല് താഴേക്കിട്യാൽ ഏതു ഭാഗത്തായിരിക്കും വീഴുക?

ഹേയ് .. ഒരു നിമിഷം നിൽക്കൂ.. ക്യാപ്റ്റനാണ് മാറി നിൽക്കട്ടെ!

സിംപ്ലിഷ്യസ്*

സിംപ്ലിഷ്യസ്: ബോട്ട് നിശ്ചലമാണെങ്കിൽ കല്ല് നേരെ താഴെ വീഴും. മറിച്ചാണെങ്കിൽ അത് A യുടെ പിറകിൽ B എന്ന ബിന്ദുവിലും

നിൽക്കുന്ന ബോട്ട്

ഓടുന്ന ബോട്ട്

സിംപ്ലിഷ്യസ്: ഗലീലിയുടെ സംഭാഷണപുസ്തകത്തിലെ അരിസ്റ്റോട്ടിൽ കാലഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കഥാപാത്രം

ഒരിക്കലുമില്ല

ബോട്ട് ചലിക്കുന്നത് സമാന വേഗത്തിലാണെങ്കിൽ കല്ല് A എന്ന ബിന്ദുവിൽ തന്നെ വീഴും

രണ്ടു ദിശകളിലായുള്ള ചലനങ്ങളെ സംയോജിത രൂപത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കാമെന്നദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി.

ബോട്ടിന്റെ സമാനചലനം (Uniform Motion) കൊണ്ട് കല്ലിന് ഉണ്ടാകുന്ന ദിശ

XY - കല്ലിന്റെ പഥം

ഔമാകർഷണം

കല്ല് വന്നു വീണു ബിന്ദു

കല്ല് പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ തട്ടിലെ സമാനബിന്ദു

ബോട്ടിന്റെ വേഗം കൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ?

അങ്ങനെയെങ്കിൽ സിംപ്ലിഷ്യസ്, നിങ്ങളുടെ ഉത്തരം ശരിയാവും. കല്ല് B-യിൽ വന്നു വീഴും.

സമാന ചലനം (Uniform Motion) അത്രയും വീശേണ്ടമാണെന്നുതന്നെ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്? തീർച്ചയായും

ഇങ്ങനെയാണ് 'ഗലീലിയൻ ആപേക്ഷികതാ സിദ്ധാന്തം' ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടത്

അടച്ചിട്ട മുറിക്കുള്ളിലെ ഒരു പരീക്ഷണത്തിനും വസ്തുവിന്റെ നിശ്ചലാവസ്ഥയേയും സമാന ചലനത്തേയും വ്യക്തമായി വേർതിരിക്കാനാവില്ല

അതെനി-ക്കിഷ്ടപ്പെട്ട്!

ആദ്യത്തെ അസ്ട്രോണമിക്കൽ ടെലിസ്കോപ്പ് നിർമ്മിച്ച ഗലീലി അതിലൂടെ ശൂന്യാകാശ വസ്തുക്കളെ നിരീക്ഷിച്ചു നിഗമനങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തി

ഞാൻ കാണുന്നു

കുറുനുകളും ഗർത്തങ്ങളും നിറഞ്ഞ ചന്ദ്രന്റെ ഉപരിതലം

ശൂന്യം ചൊവ്വയും ചന്ദ്രനപ്പോലെ രാശി വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണിക്കുന്നു

വ്യഴത്തിനു ചുറ്റും തിരിയുന്ന മൂന്നു ചന്ദ്രനങ്ങ്

കോടാനുകോടി നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഒരു കൂട്ടമായ ആകാശഗംഗ..

ഹാവു..

കോപ്പർനിക്കൻ പഠനങ്ങളെ ഏറെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നവയായിരുന്നു ഈ നിരീക്ഷണങ്ങൾ

പക്ഷേ, പള്ളിക്ക് സഹിക്കാവുന്നതിലുപമപ്പോരായിരുന്നു ഇത്. ഗലീലിയെ ഏകാന്തതടവിലിടുകയും നിഗമനങ്ങൾ പിൻവലിച്ച് തെറ്റ് ഏറ്റുപറയാൻ നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

സൂര്യൻ കേന്ദ്രസമാനതയാണെന്ന പ്രസ്താവന ഞാനിതാ പിൻവലിക്കുന്നു.

എനിക്ക് ഇനിയൊരു ജന്മം കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ ചലന നിയമങ്ങൾ കൂടി വിശദീകരിക്കാൻ ആയേനെ...

അവസാന നാളുകളിൽ അദ്ദേഹം അന്ധനും വിവശനുമായിത്തീർന്നു. ലോകം സ്മരിക്കുന്ന പ്രതിഭാശാലികളിലൊരാളായ ഗലീലിയോ ഗലീലി 1642-ൽ അന്തരിച്ചു.

അല്ല.. ഇതുവരെയായിട്ട് ഈ ചലനശാസ്ത്രം (Mechanics) മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ..?

എന്നാലിനി മറ്റു ശാഖകളുമാണു നോക്കാം

ബലതന്ത്രം (Mechanics) അതിവേഗത്തിൽ മുന്നോട്ടു കഴിഞ്ഞുപോകാൻ അപ്പാരറ്റ് കാന്തികതയും പ്രകാശവും സംബന്ധിച്ച ശാസ്ത്രം എങ്ങനെയാണോ ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങുകയായിരുന്നു

ഹ്രബ് എഞ്ചിനീയറായ പെരിഗ്രിനസ് ആയിരുന്നിരിക്കണം കാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആദ്യമായി പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയ ആൾ.

കാന്തിക സൂചിയെ ഒരു കാന്തിക ഗോളത്തിനടുത്തുവെച്ചപ്പോഴും സമാനമായ ചരിവ് (dip) കാണിക്കുന്നതായി കണ്ടു.

ഭൂമി ഒരു വൻകാന്തമാണെന്ന നിഗമനത്തിലെത്തുകയായിരുന്നു ഗിൽബർട്ട്

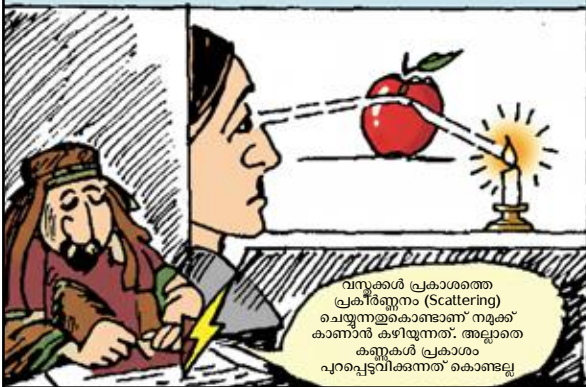
ഉരസിയ ആംബർ (amber) ദണ്ഡിന് ചെറിയ കടലാസുകഷണങ്ങളെ ആകർഷിക്കാനുള്ള കഴിവുണ്ടെന്ന് ഗ്രീക്കുകാരുടെ കാലത്തുതന്നെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു.

ഈ കാലത്തുതന്നെ വികസിച്ചുവന്ന മറ്റൊരു ശാസ്ത്രശാഖയാണ് ഒപ്റ്റിക്സ്. അൽ-ഹസൻ (965 - 1039 AD) സംഭവബഹുലമായ ഒരു ജീവിതം ജീവിക്കുകയുണ്ടായി.

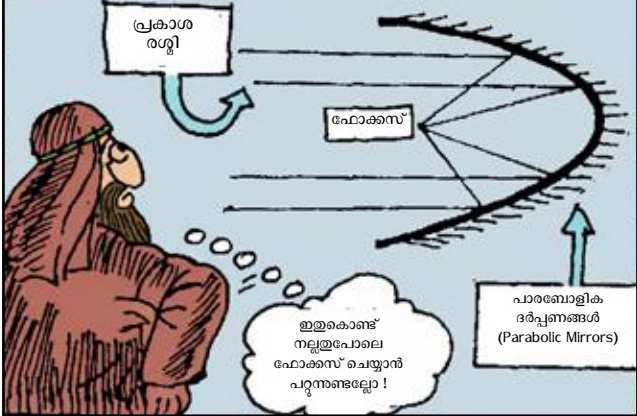
അൽ - ഹസൻ ഭ്രാന്ത് നടിച്ചു. എനിട്ട് ഹെസ്യുമായി തന്റെ പരീക്ഷണങ്ങൾ തുടർന്നു.

അദ്ദേഹം പിൻഹോൾ ക്യാമറ നിർമ്മിച്ചു.

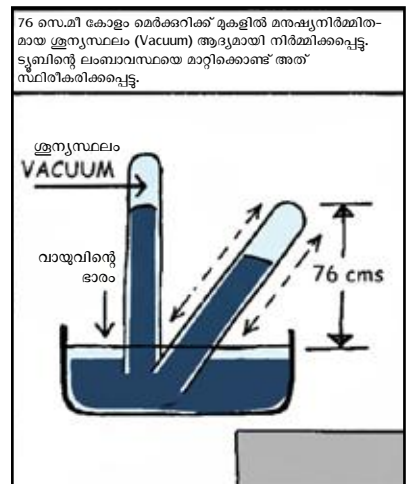

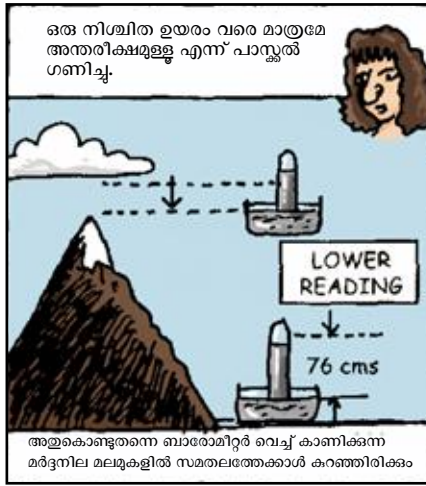
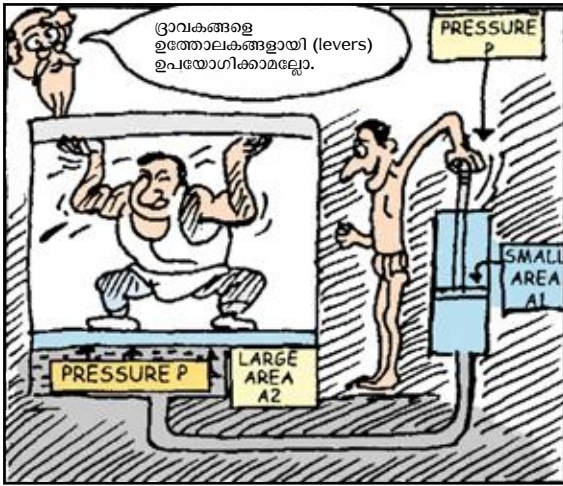
പാരബോളിക് ദർപ്പണങ്ങൾ (Parabolic Mirrors) അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചു

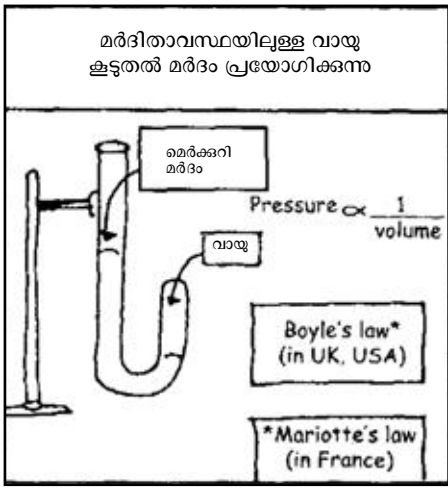
അൽ-ഹസൻ ലെൻസുകളെപ്പറ്റിയും പ്രതിപതനം (Refelction), അപവർത്തനം (Refraction) തുടങ്ങിയ പ്രതിഭാസങ്ങളെപ്പറ്റിയും പഠിച്ചു. പക്ഷേ ഒരു ടെലിസ്കോപ്പ് നിർമ്മിക്കാനദ്ദേഹത്തിനായില്ല

അങ്ങനെ ബാരോമീറ്റർ ഉപയോഗിച്ച് സ്ഥലത്തിന്റെ ഉയരം അളക്കാം. അതിന് വേറെയും രീതികൾ ഉപയോഗിക്കാം.

പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയിൽ യൂറോപ്യൻ സയൻസിൽ ഒരു താരനിര തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

സി. ഹൈഗൻസ് (1629 -1716)

G W ലൈബനീസ് (1646-1716)

ആർ. ഹൂക്ക് (1635-1703)

ഇ. ഹാലി (1656-1742)

പക്ഷേ, അവർക്കിടയിലെ രാജാവായിരുന്നു...

ഐസക് ന്യൂട്ടൻ (1642 -1727)

ന്യൂട്ടൻ എന്ന 'ക്രിസ്തുമസ് ശിശു' വളർന്നത് മുത്തശ്ശിയോടും മുത്തച്ഛനോടും കൂടെയായിരുന്നു.

അവനാകെ വിഷണ്ണനായിരിക്കുന്നല്ലോ.

കോബ്രിജിലെ ടിനിറ്റി കോളേജിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം ബിരുദപഠനം പൂർത്തിയാക്കി (1665). 1666 - 67 ലെ പ്ലേഗ് കാലത്ത് അമ്മയുടെ തോട്ടത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

ഒരിക്കൽ സർവ്വകലാശാലകൾക്കു പുറത്തുവെച്ച് അദ്ദേഹത്തിലെ പ്രതിഭ ലോകശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചു.

ഹായ്* (a + b)ⁿ എന്താണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി.

* 'ബൈനോമിയൽ നിയമം'

താഴെ പറയും വീയമുള്ള വാക്യങ്ങളുടെ വിപുലീകരണത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു നിയമമാണ് ബൈനോമിയൽ നിയമം

$$(a + b)^1 = a + b$$

$$(a + b)^2 = a^2 + 2ab + b^2$$

$$(a + b)^3 = a^3 + 3a^2b + 3ab^2 + b^3$$

$$(a + b)^4 = a^4 + 4a^3b + 6a^2b^2 + 4ab^3 + b^4$$

അദ്ദേഹം ഇൻഫിനിറ്റസിമലുകളെ പറ്റി പഠിച്ച് 'കാൽക്കുലസ്' എന്ന ശാഖയ്ക്ക് രൂപം കൊടുത്തു.

അങ്ങനെ വരട്ടെ... അപ്പോ ന്യൂട്ടനാണ് യഥാർത്ഥ പ്രതി

$$\lim_{\Delta x \rightarrow 0} \frac{\Delta y}{\Delta x} = \frac{dy}{dx}$$

$$\int \frac{dy}{dx} dx = y$$

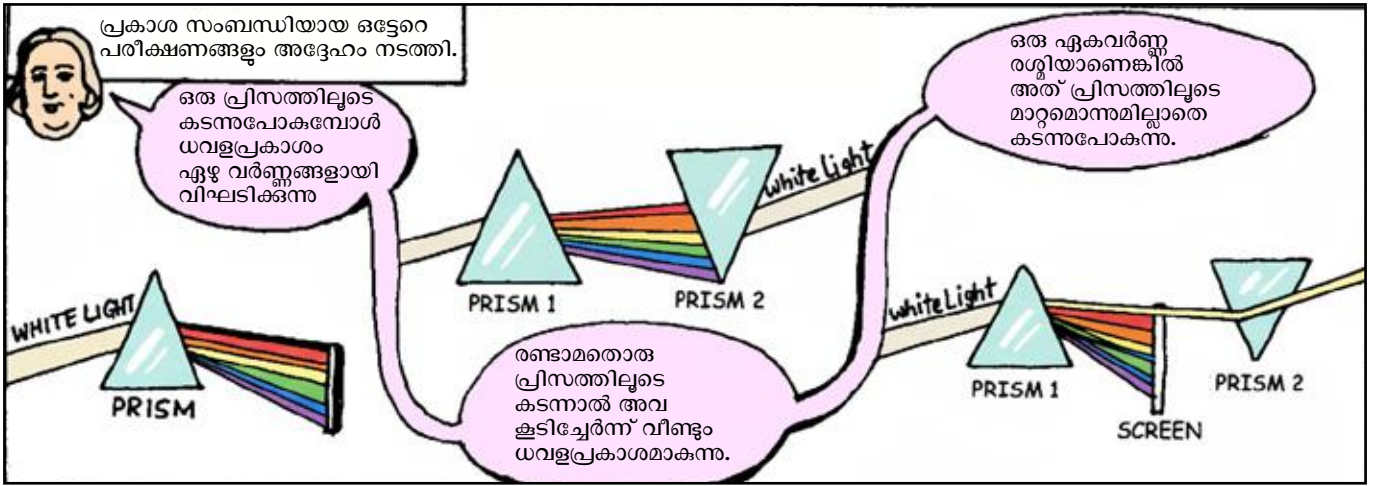

ക്ഷമിക്കണം! പക്ഷേ, ഞാനും 'കാൽക്കുലസ്' രൂപകൽപ്പന ചെയ്തിട്ടുണ്ട്

പ്ലേഗ് പടർന്നുപിടിച്ച വർഷം, അദ്ദേഹം ഗുരുതരാകർഷണ നിയമങ്ങൾ കണ്ടെത്തി (അവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടത് 15 വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ്!)

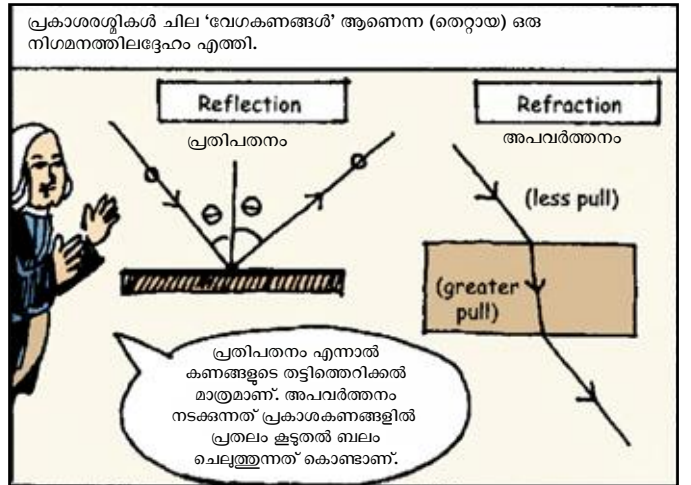
ഞെട്ടറ്റ ഒരു ആപ്പിൾ ഭൂമിയിലേയ്ക്ക് പതിക്കുന്നതിനു ഹേതുവായ ബലം തന്നെയാണ് ചന്ദ്രനെ അതിന്റെ (ഓർബിറ്റിൽ) ഭ്രമണപഥത്തിൽ നിലനിർത്തുന്നതും.

$$\frac{f_1}{f_2} = \frac{R_2^2}{r_2^2}$$

ഭൂമിയിലേയ്ക്കും ആകാശത്തെയും നിയമങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാണ്. -അരിസ്റ്റോട്ടിൽ

ഈ പരീക്ഷണങ്ങൾ ന്യൂട്ടനെ പ്രശസ്തമാക്കി. (1669-ൽ കോമ്പ്രിജിൽ പ്രൊഫസർ, 1672 'ഓപ്റ്റിക്സ് ഓഫ് റോയൽ സൊസൈറ്റി' അംഗം. കൂടുതൽ ആജീവനാന്ത ശമ്പളം. അതിലൊരാളായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം.

'മാതമാറ്റിക്കൽ പ്രിൻസിപ്പിൾസ് ഓഫ് നാച്യുറൽ ഫിലോസഫി' യിൽ ന്യൂട്ടൻ, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ യാത്രികതലത്തെക്കുറിച്ച് സമഗ്രമായ വിക്ഷണം നൽകി.

ഗലീലി കണ്ടെത്തിയ ചലനനിയമങ്ങളെ അദ്ദേഹം ക്രോഡീകരിച്ചു.

ഒന്നാം നിയമം: ഒരു ബാഹ്യബലം പ്രയോഗിക്കുവാൻ സാധ്യമാവുന്നില്ലെങ്കിൽ സമാചലനത്തിലിരിക്കുന്നതോ ആയ ഒരു വസ്തുവിന്റെ അവസ്ഥയ്ക്ക് മാറ്റം വരുന്നതല്ല.

രണ്ടാം നിയമം : ത്വരണം (Acceleration) = ബലം (Force) / മാസ് (Mass)

നോ വൈകി, ഒന്നു വേഗം പോകൂ..

പിന്നെ, ആ പ്രശസ്തമായ മൂന്നാം നിയമവും അതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളും...

ഏതൊരു ബലത്തിനും തുല്യവും വിപരീതവുമായ ഒരേതിരബലം പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

താഴ്ചകളും..

ഞാൻ വലിക്കുന്ന അതേ ബലത്തോടെ വണ്ടി എന്നേയും വലിക്കുന്നെങ്കിൽ അതെങ്ങനെ നീങ്ങും ?

അതുമൂലമായ ഉൾക്കാഴ്ചയോടെ, ന്യൂട്ടൻ, പ്രപഞ്ചത്തിലെ വസ്തുക്കൾ തമ്മിലുള്ള ഗുരുത്വാകർഷണത്തെപ്പറ്റി പ്രവചിച്ചു.

$F = G \frac{m_1 m_2}{d^2}$

ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ക്രമബദ്ധമായ സ്ഥാനങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ട് അവയുടെ ചലനം സംബന്ധിച്ച് കെപ്ലറുടെ നിയമങ്ങൾ ന്യൂട്ടൻ വിശദീകരിച്ചു.

ചന്ദ്രപഥത്തിന്റെ ക്രമരഹിതതയ്ക്കുള്ള കാരണവും അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചു.

അയനചലനം Precession of Equinoxes

... ഭൂമിയുടെ അച്ചുതണ്ടിന്റെ (axis) ചാഞ്ചാട്ടവും അദ്ദേഹത്തിന് വിശദീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

ന്യൂട്ടന്റെ യാത്രിക പ്രപഞ്ചവിക്ഷണം ഭൗതികശാസ്ത്രത്തെ ഏറ്റെടുക്കലത്തേക്കു സാധിപ്പിച്ചു.

ഒപ്റ്റിക്കിൽ...

പ്രകാശകണങ്ങൾ ചലനനിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നു

ന്യൂട്ടൻ

തെർമോഡൈനാമിക്സിൽ

താപവും ഒരു തരത്തിലുള്ള ചലനമാണ്

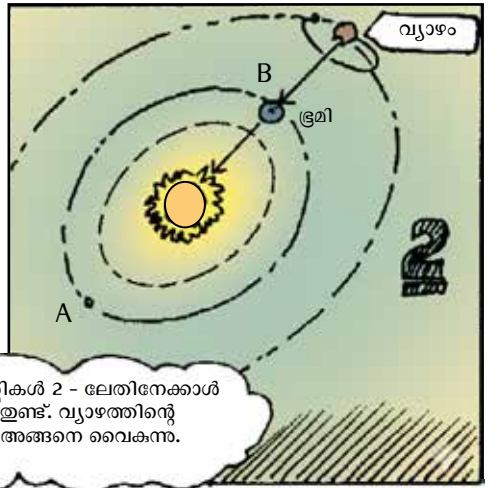
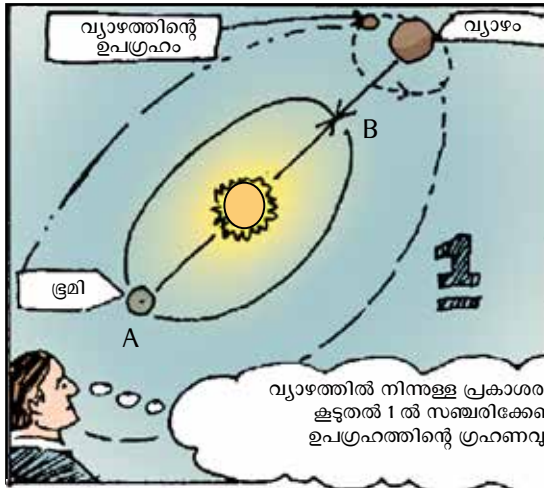
കെ.എൽ. ബോർട്ട്സ്വാൻ (1844-1906)

വൈദ്യുതകാന്തികതയിൽ (Electromagnetism)

വൈദ്യുത തരംഗങ്ങൾ ഈഥർ കണങ്ങളുടെ കമ്പനത്തിന്റെ ഫലമാണ്

ജെ.സി. മാക്സ്വെൽ (1831-1879)

ന്യൂട്ടൺ ശേഷമുണ്ടായ കണ്ടെത്തലുകൾ ലളിതമാണെങ്കിലും പ്രാധാന്യമേറിയവയായിരുന്നു. റോമർ പ്രകാശത്തിന്റെ വേഗം കണ്ടെത്തി.

വ്യാഴത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശശൃംഖലകൾ 2 - ലേതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ 1 ൽ സഞ്ചരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വ്യാഴത്തിന്റെ ഉപഗ്രഹത്തിന്റെ ഗ്രഹണവും അങ്ങനെ വൈകുന്നു.

ഈ കാലതാമസത്തിന്റെ ശരിയായ നിരീക്ഷണവും AB യുടെ നിളവും ചേർത്ത് പ്രകാശത്തിന്റെ വേഗം എനിക്ക് കിട്ടി. 227000 കി.മീ./സെ*

റോമർ (1644 -1710)

* യഥാർത്ഥ മൂല്യം 2,99,792 കി.മീ./സെ

ബ്രാഡ്ലിയുടെ ഉത്തരം കൂടുതൽ കൃത്യതയുള്ളതായിരുന്നു. 'ലംബനരിതയാണ്' (Parallax Method) അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചത്.

ലംബ ... എന്ത്?!

മഴയത്ത് നടക്കുമ്പോൾ കട ചെരിച്ചു പിടിക്കുന്നതുപോലെ

(Actual Direction)

ചെരിഞ്ഞ ദിശ (Apparent Direction)

ഭൂമിയുടെ ഭ്രമണം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് ടെലിസ്കോപ്പ് ഒരല്പം ചെരിച്ചുവെക്കണം!

ഭൂമിയുടെ ഭ്രമണവേഗവും ചരിവുകൊണ്ടും മനസ്സിലാക്കി, പ്രകാശത്തിന്റെ വേഗം ഞാൻ കണ്ടെത്തി!

ജെ. ബ്രാഡ്ലി (1693 -1762)

തെർമോമെട്രിയായിരുന്നു മറ്റൊരു പ്രധാനശാഖ

ആൽക്കഹോളിനേക്കാൾ ഫലപ്രദമാണല്ലോ 'സെം' (മെർക്കറി)

ഫാരൻഹൈറ്റ് അസാധാരണ നമ്പറുകളെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു.

ജലത്തിന്റെ തിളനില (Boiling point) 212°

ജലത്തിന്റെ ഖരാങ്കം (Freezing point) 32°

180°

100° തിളനില (Boiling point)

ഓ, അതു മരണേങ്കൂ, ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ മതി...

ഖരാങ്കം (Freezing point)

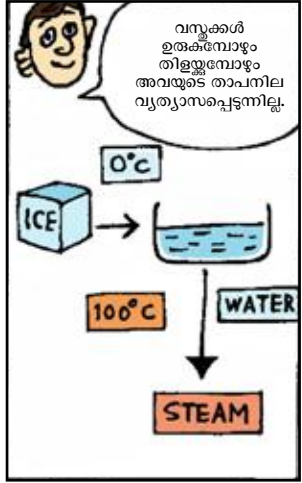
സെൽഷ്യസ് (1701 - 1744)

ഫാരൻഹൈറ്റ് ചില സുപ്രധാന നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി-

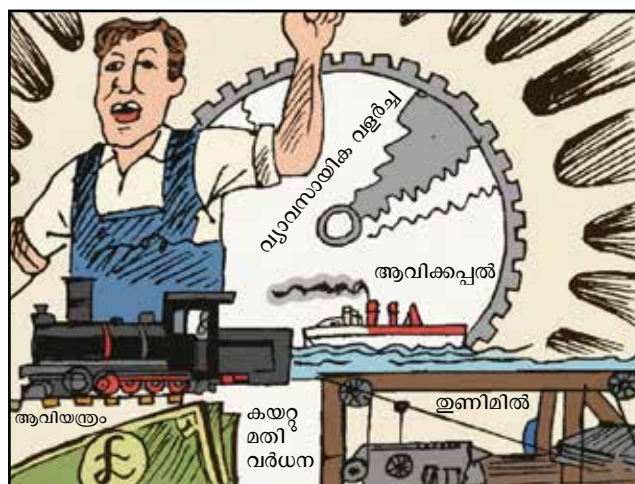
ദ്രാവകങ്ങൾ തിളക്കുന്നത് ഒരു നിശ്ചിത താപനിലയിലാണ്

എന്നാൽ മർദ്ദം പ്രയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ സ്ഥിതി വിധിയുമാറും

'താപം' (Heat) എന്ന ആശയത്തിനു പുറമെ, താപനിലയെ (temperature) സംബന്ധിച്ച മറ്റു പലതും ജോസഫ് ബ്ലാക്ക് മനസ്സിലാക്കി.

1780 -കളോടെ താപോർജ്ജത്തിന്റെ ഉപയോഗം വിവിധ മേഖലകളിലേക്ക് വിജയകരമായി വ്യാപിച്ചു. വ്യാവസായിക വിപ്ലവത്തിന്റെ കാഹളമുതിർക്കാനുണ്ട്...

ഈ ആശയങ്ങൾ പിന്തുടരാനു മറ്റു പലരുമുണ്ടായിരുന്നു അമേരിക്കയിൽ...

ഞാൻ ബ്രിട്ടനിലേക്ക് പോകുകയാണ്

കൗണ്ട് റഹോർഡ് 1753-1814

ഹ്രാൻസിൽ...

HEH! HEH!

97 ...98 ...99 ഒരു നൂറ്റാണ്ടു കൂടി

ങ് ഹേ..

അടുത്തവനായാലോ

എങ്കിലും റഹോർഡിനെ ഒരു ചോദ്യം വല്ലാതെ ചിന്താകലനാക്കി, താപത്തിന്റെ ശരിയായ സ്വഭാവം ?

വാട്ടിന്റെ ആവിയത്രം

താപോർജ്ജം ഉപയോഗിച്ച് ചലനം ഉണ്ടാക്കാം

റഹോർഡ്

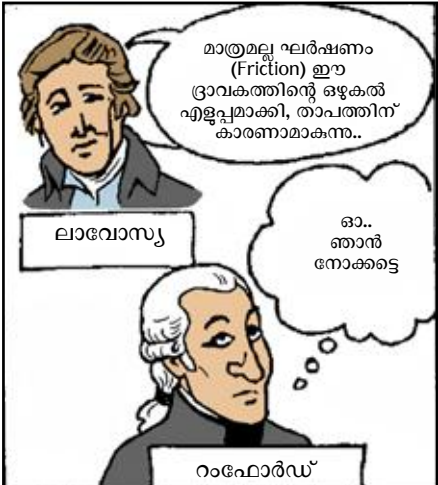
ചലനം (ഗതികോർജ്ജം) താപത്തെയും അതായത് അവ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുമോ ?

ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം പക്ഷെ മറിച്ചായിരുന്നു...

താപം ഭാരമില്ലാത്ത ഒരു ദ്രാവകമാണ്

ലാവോസ്യ (1743-1794)

മാത്രമല്ല ഘർഷണം (Friction) ഈ ദ്രാവകത്തിന്റെ ഒഴുകൽ എളുപ്പമാക്കി, താപത്തിന് കാരണമാകുന്നു..

ഓ.. ഞാൻ നോക്കട്ടെ

റഹോർഡ്

ഒരു പിച്ച്കട്ടെ (brass) തുളുസ്സോൾ ഉണ്ടാകുന്ന താപം അദ്ദേഹം അളന്നു.

ങ് ഹേ..

ആ പിച്ച്കട്ടെ ഉരക്കാൻ ആവശ്യമായതിലധികം താപം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടല്ലോ !

അത്രയും താപം പിച്ച്കട്ടെയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കാൻ സാധ്യതയില്ലാത്തതു കൊണ്ട്....

ഘർഷണമായിരിക്കണം ഈ താപത്തിന് കാരണക്കാരൻ

ലാവോസ്യയുടെ സിദ്ധാന്തം തെറ്റാണെന്നു തെളിയിച്ചു കൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹം ലാവോസ്യയുടെ വിധവയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. പക്ഷെ, അതൊരു പരാജയമായിരുന്നു.

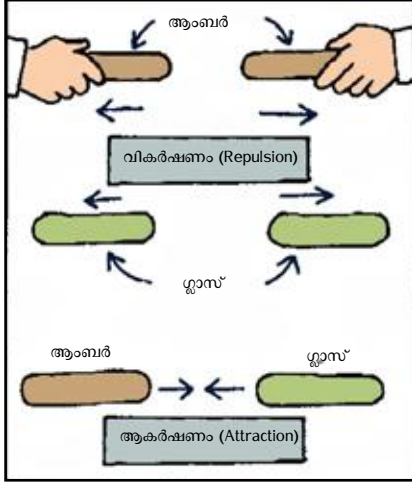
ലാവോസ്യ വധിക്കപ്പെട്ടത് ഭാഗ്യമായി !

നിങ്ങളൊരു വല്ലാത്ത ബോറൻ തന്നെ

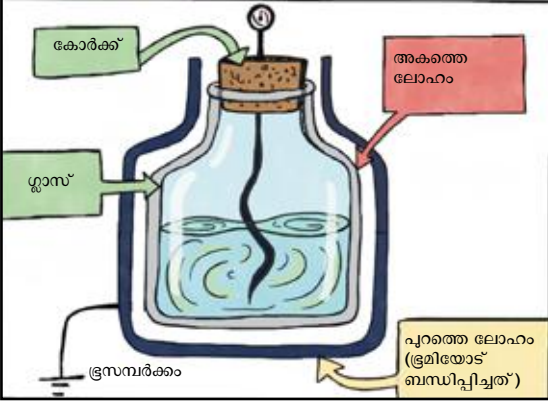

അതിനിടയിൽ വൈദ്യുതിയുടെ രംഗപ്രവേശമുണ്ടായി

വൈദ്യുതി രണ്ടു തരത്തിലുണ്ടെന്ന കാര്യം പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽക്കു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു.

ലെയ്ഡൻ ജാറിൽ ഒരു ഗ്ലാസ് തലം കൊണ്ട് വേർതിരിച്ച രണ്ട് ലോഹപ്രതലങ്ങളാണ് ഉള്ളത്. അകത്തെ ലോഹം വൈദ്യുതികരിച്ചതും പുറത്തെ ലോഹം ഭൂസമ്പർക്കം ചെയ്തതും.

ലെയ്ഡൻ ജാർ ഉപയോഗിച്ച് പരീക്ഷണങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ട ശാസ്ത്രജ്ഞർ ഏറെയായിരുന്നു. ബെഞ്ചമിൻ ഫ്രാങ്ക്ലിൻ (1706 - 1790)

വൈദ്യുതിയുടെ തന്നെ ഒരു പ്രതിഭാസമാണോ മിനൽ എന്നന്വേഷിക്കുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളിൽ ഫ്രാങ്ക്ലിൻ മുഴുകി.

ആദ്യമായി മിനൽ രക്ഷാചാലകം (lightning arrester) ഉണ്ടാക്കിയത് ഫ്രാങ്ക്ലിൻ ആണ്.

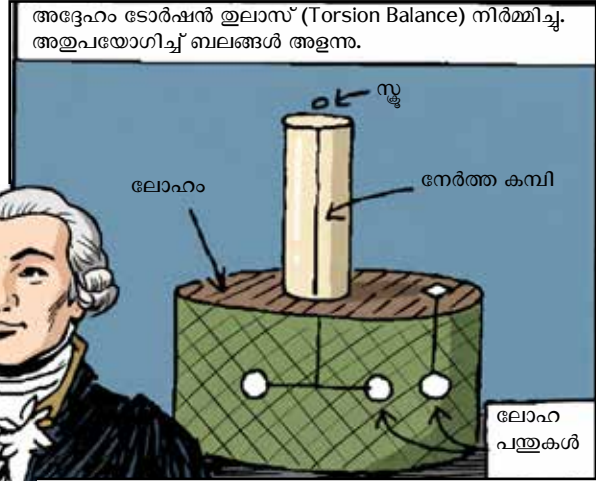

വൈദ്യുതി രണ്ടുവസ്തുവിൽ കാണപ്പെടാം. മിച്ചവും (excess,+) കമ്മിയും (deficit,-). മിച്ചം കമ്മിയെ ആകർഷിക്കുന്നു.

അങ്ങനെ വൈദ്യുതിയെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം ഒരു സിദ്ധാന്തം രൂപപ്പെടുത്തി.

രണ്ടുവസ്തുക്കൾ തമ്മിലുള്ള വൈദ്യുതബലത്തെ ഒരു നിയമത്തിലൂടെ വിശദീകരിച്ചത് ചാൾസ് അഗസ്റ്റിൻ കൊളംബ് (Coulomb) ആണ് (1736 - 1806)

വൈദ്യുത വസ്തുക്കൾ തമ്മിലുള്ള ബലം അകലത്തിന്റെ വർഗത്തിന് വിപരീത അനുപാതത്തിൽ ആയിരിക്കും

അതിനിടയിൽ നാണം കണങ്ങിയായ ഒരു യുവാവ് ഇത്തരമൊരു തുലാസും ഈ നിയമവും കണ്ടെത്തിയിരുന്നു.

ആ ചായപ്പാത്രങ്ങളെല്ലാം എവിടെയെങ്കിലുമൊന്ന് വെച്ച് വേഗം പൊയ്ക്കോളൂ... എനിക്കിങ്ങനെ സ്ത്രീകളുടെ മുന്നിൽ നിൽക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്...!

എച്ച്. കാവൻഡിഷ് (1731- 1810)

ഇതു ഭ്രാന്ത തന്നെ !

അദ്ദേഹം മറ്റു ചിലതു കണ്ടെത്തി.

എനിക്കിപ്പോൾ ന്യൂട്ടന്റെ സ്ഥിരാങ്കം നിർണ്ണയിക്കാം

$F = G \frac{m_1 m_2}{r^2}$

$g = 981 \text{ cm/sec}^2$

$M = \frac{gr^2}{G}$

അങ്ങനെ ഭൂമിയുടെ മാസും

വസ്തുക്കൾ തമ്മിൽ ഉരസിയായാണ് അനൊക്കെ വൈദ്യുതി ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നത്. എന്നാൽ ചില മത്സ്യങ്ങളിൽ വൈദ്യുതചാർജ്ജ് ഉള്ളതായി അറിഞ്ഞു.

OUCH!

ഇലക്ട്രിക് ഇൗൽ

ഗാൽവാനി മറ്റൊന്നുകൂടി കണ്ടെത്തി. രണ്ടു ലോഹത്തകിടുകൾക്കിടയിൽ വെക്കുമ്പോൾ തവളയുടെ കാലുകൾ പൂജയുണ.

എൽ. ഗാൽവാനി (1737 - 1798)

മൃഗങ്ങളിലെ വൈദ്യുതിക്ക് ഇതാ മറ്റൊരു ഉദാഹരണം

ഓ് ഊം

എ. വോൾട്ട് (1745 - 1827)

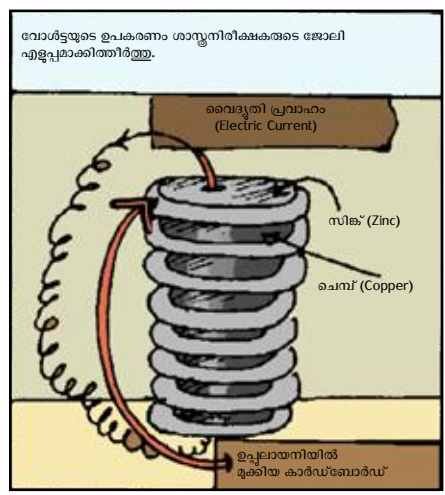
അത് പക്ഷേ, രാസവൈദ്യുതിയാണെന്ന് വോൾട്ട് തെളിയിച്ചു.

ജൈവകലകളുടെ ആവശ്യമൊന്നുമില്ലാതെ വൈദ്യുതി ഉണ്ടാക്കാം...

ചെമ്പ് (Copper)

സിങ്ക് (Zinc)

ഉപ്പുവെള്ളം (Salt Solution)

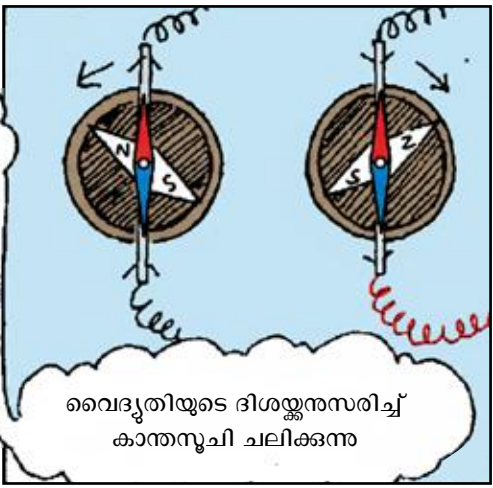
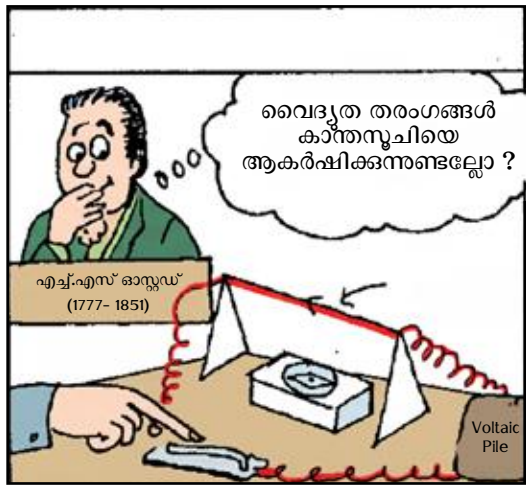
ഇത് വോൾട്ടയ്ക്ക് നെപ്പോളിയനിൽനിന്ന് ബഹുമാനങ്ങൾ നേടിക്കൊടുത്തു.

പരിക്ഷണങ്ങൾ ഇടൂ...

ചക്രവർത്തിക്ക് അദ്ദേഹത്തെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു.

അതൊക്കെ ഇപ്പോഴത്തെ ഇഷ്ടം... അത്രയുണ്ടു...

വോൾട്ടയ്ക്ക് പൈൽ എന്ന ഉപകരണം കൊണ്ടുള്ള വൈദ്യുത പരീക്ഷണങ്ങൾ കാന്തികബലവും വൈദ്യുതബലവും തമ്മിലുള്ള ഏകീകരണത്തിലേക്ക് (Unification of Electricity and Magnetism) നയിച്ചു

അതിനത്തരം...

ഉദ്

മൈക്കിൾ ഫാറഡെ (1791 - 1867)

ദരിദ്രനായ കൊല്ലപ്പണിക്കാരന്റെ പത്തുമക്കളിൽ ഒരുവനായിരുന്നു ഫാറഡെ. അത് ഫാറഡെയ്ക്ക് ഒരു അനുഗ്രഹമായി

കട്ടി.. നിന്നെ സൂളിലേക്കയച്ചു പഠിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവെനിക്കില്ല

ഓഹേ!

ഫാറഡെ ഇത് പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

നിങ്ങളുടെ പുസ്തകം ബൈൻഡ് ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. പക്ഷേ, ഞാൻ വായിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നാളെ വരൂ..

ഹംഗ്രി ഡേവി എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ പരീക്ഷണശാലയിൽ അദ്ദേഹത്തിനൊരു ജോലി കിട്ടി.

ഇവനാണ് എന്റെ മഹത്തായ കണ്ടുപിടുത്തം

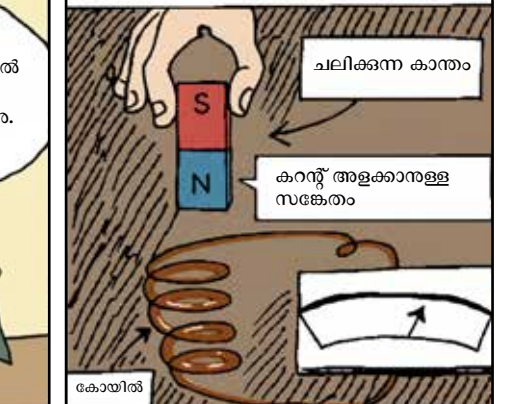
എച്ച്. ഡേവി. (1776- 1829)

.. അവിടെ വെച്ച് സുപ്രധാനമായ പല നിരീക്ഷണങ്ങളും നടത്തി.

ഒരു കമ്പിച്ചുരുളിനുള്ളിൽ ചലിക്കുന്ന കാന്തം വൈദ്യുതി ഉണ്ടാക്കുന്നു.

കാന്തികപ്രദ്രവം വൈദ്യുതിക്ക് കാരണമാകുന്നു.

ചലിക്കുന്ന കാന്തം

കറന്റ് അളക്കാനുള്ള സങ്കേതം

കോയിൽ

ഒരു വൈദ്യുതകാന്തം ഉപയോഗിച്ചാലെന്താ ?

Voltaic Pile

അദ്ദേഹം വൈദ്യുതകാന്തം ഉപയോഗിച്ച് ആദ്യത്തെ 'ട്രാൻസ്ഫോർമർ' നിർമ്മിച്ചു

ഒരു കമ്പിച്ചുരുളിലെ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വൈദ്യുതി മറ്റൊരു ചുരുളിലും വൈദ്യുതി ഉണ്ടാക്കുന്നു.

ഫാറഡെയുടെ ക്ലാസുകൾ ഒരുപാട് ജനങ്ങളെ ആകർഷിച്ചു

വൈദ്യുതിക്ക് ചലനം സൃഷ്ടിക്കാനാകും.

അദ്ദേഹം വൈദ്യുതമോട്ടോറും ഡൈനാമോയും രൂപകല്പന ചെയ്തു

METER

വൈദ്യുതിയേയും കാന്തികതയേയും ഏകീകരിച്ചു എന്നതാണ് അതിലുപരിയായ നേട്ടം

അത് മറ്റൊരു ഏകീകരണത്തിനും കാരണമായി

പ്രകാശം കൂടിയവടെ അടുത്തത്

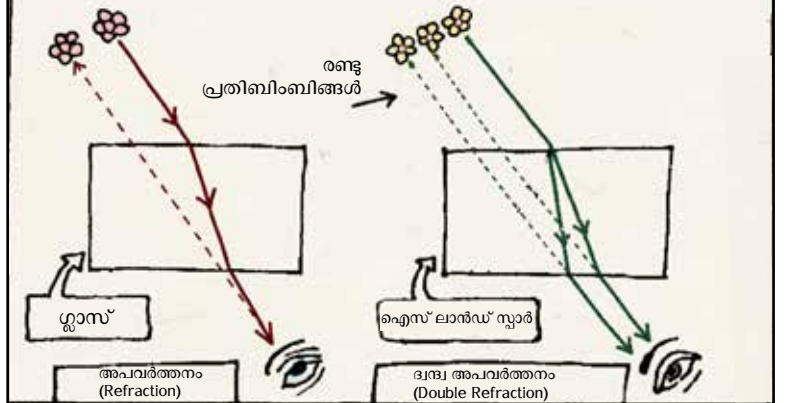
നാം മുമ്പു പറഞ്ഞപ്പോലെ പ്രകാശം ചെറുകണങ്ങളുടെ പ്രവാഹമാണെന്നും അതിനാലാണ് നിഴൽ ഉണ്ടാകുന്നതെന്നും മായിരുന്നു ന്യൂട്ടന്റെ നിഗമനം

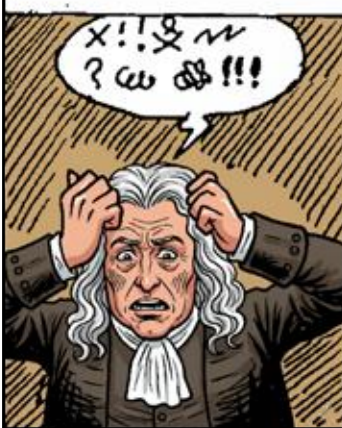
അത്ര കൃത്യമായിരുന്നില്ല... 'ഐസ്‌ലാൻഡ് സ്റ്റാർ' എന്ന ക്രിസ്റ്റലിന്റെ കാര്യം നോക്കൂ..

'ഐസ്‌ലാൻഡ് സ്റ്റാർ' പ്രകാശത്തെ രണ്ടു രശ്മികളായി വിഘടിപ്പിക്കുന്നു.

അത് ന്യൂട്ടന് വിശദീകരിക്കാനായില്ല.

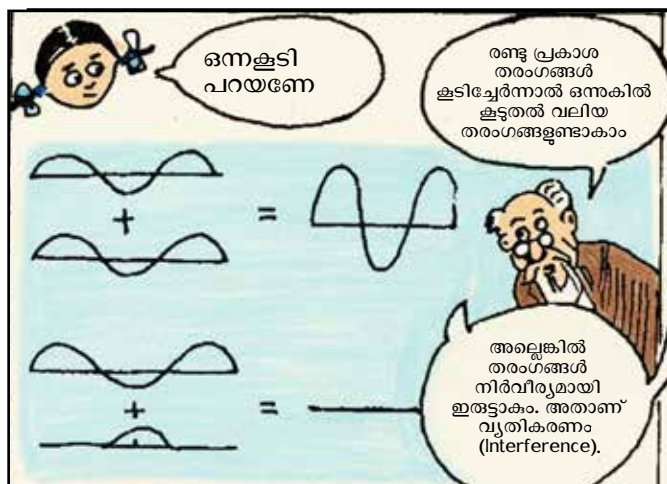
ഹൈഗെൻസും പരാജയം സമ്മതിച്ചു.

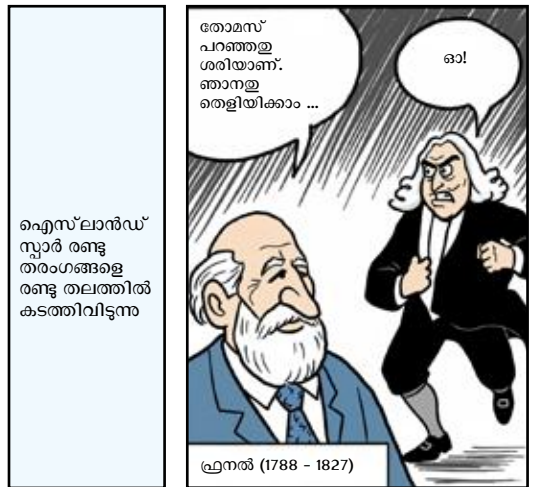
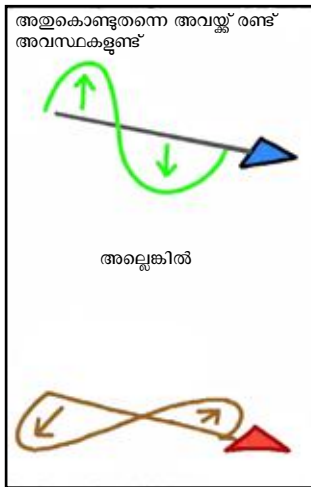
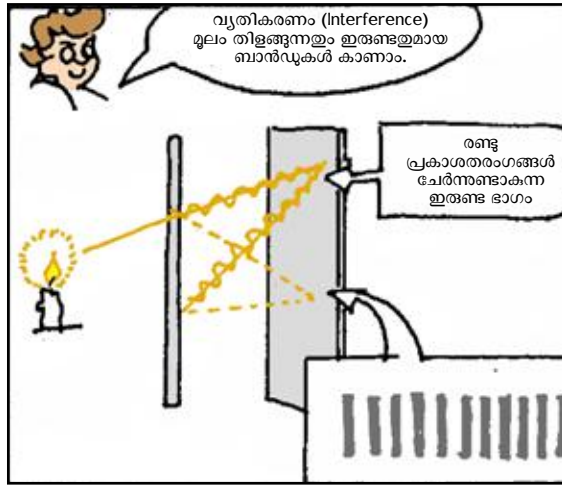

തോമസ് യങ്‌ന്റെ കാലംവരെ ഈ പ്രശ്നം നിലനിന്നു. യങ് - ഒരു കണ്ണു ശാസ്ത്രപ്രതിഭ

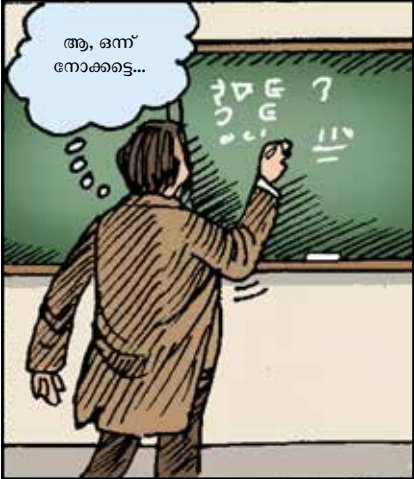
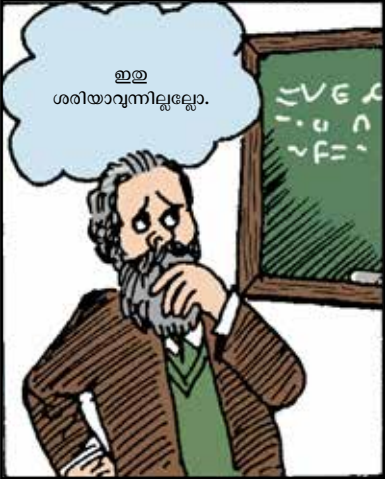
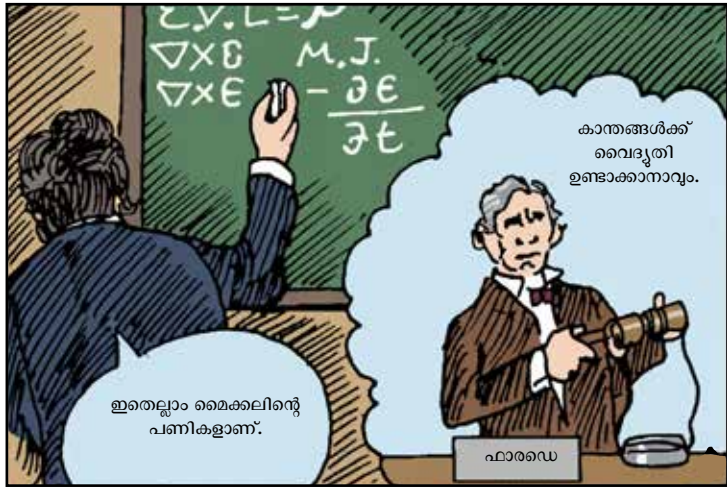
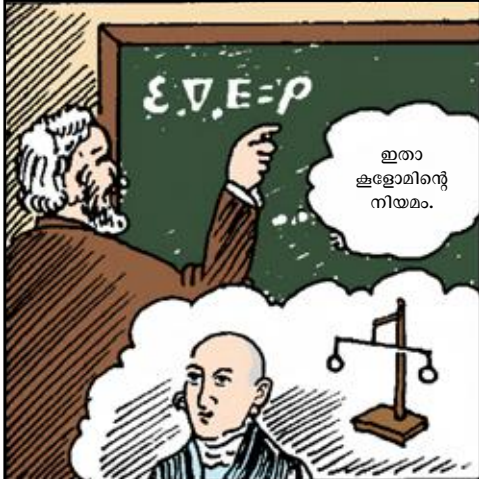
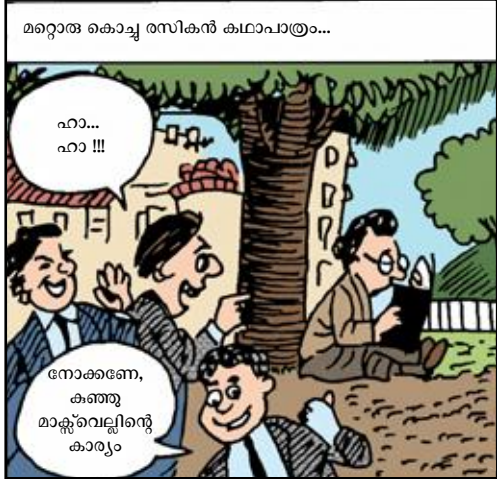

പ്രകാശത്തിന് വ്യതികരണവും (Interference) വിഭാഗനവും (Diffraction) ഉണ്ടാകുന്നതായി തെളിയിച്ചു.

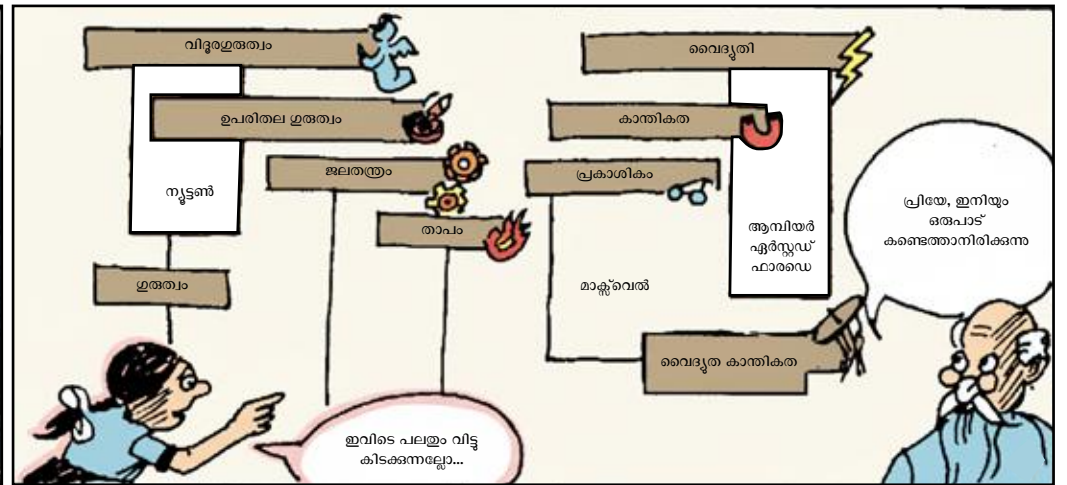

പ്രകാശത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവത്തെ കൃത്യമായി വിശദീകരിച്ചത് ജെയിംസ് ക്ലാർക്ക് മാക്സ്വെൽ (1831-1879) എന്ന ബുദ്ധി രാക്ഷസനായിരുന്നു.

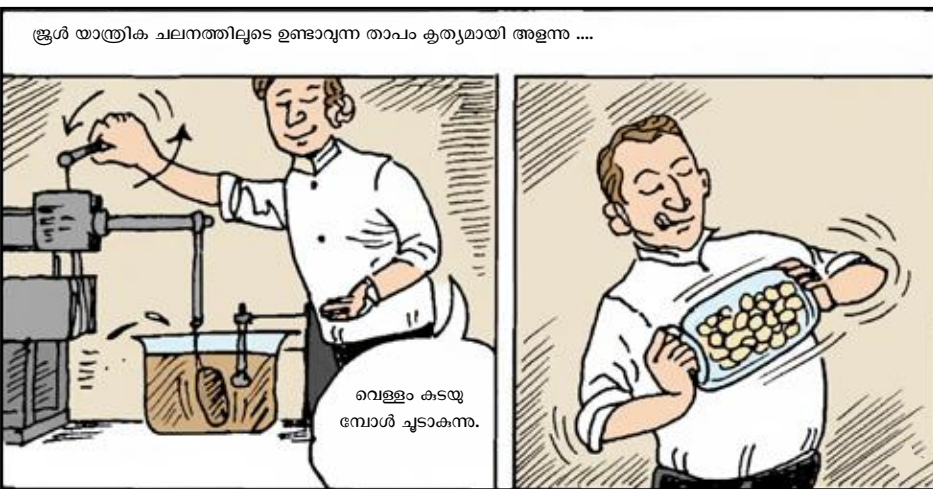
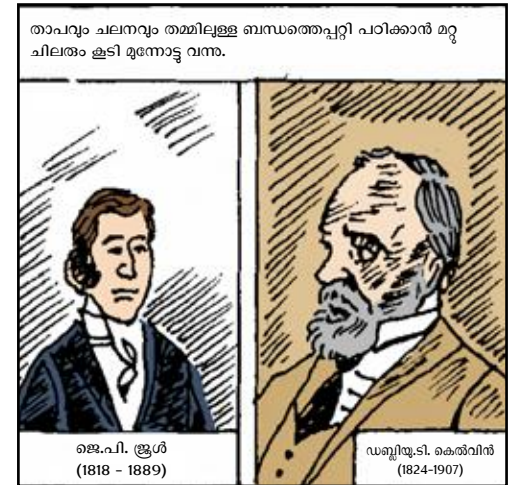
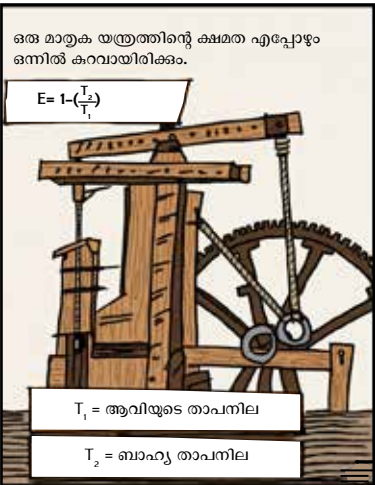

ആന്തോളനം ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ചാർജ്ജുകളും (oscillating charges) വൈദ്യുത കാന്തിക തരംഗങ്ങൾ വിസർജ്ജിക്കുന്നു എന്ന് സമവാക്യങ്ങൾ കാണിച്ചു.

താപത്തെയും ബലതന്ത്രത്തെയും ഒന്നിച്ച് പേർത്ത് താപഗതിക (thermodynamics) ത്തെ സിദ്ധാന്ത വല്ലൂരിക്കാൻ ഒരുപാട് പേർ പ്രവർത്തിച്ചു... സാദി കാർനോ ആണ് അതിന് തുടക്കമിട്ടത്.

കെൽവിന്റെ സ്വാധീനം മൂലം ജൂൾ അംഗീകരിക്കപ്പെടാനും അടിനരിക്കപ്പെടാനും തുടങ്ങി.

അയാൾ പറയുന്നതത്രയും ശരിയാണ്.

ഉരുണ്ടുവരുന്ന ഒരു പന്ത് നീൽക്കുമ്പോൾ

അതിന്റെ ഗതികോർജ്ജം (kinetic energy) താപോർജ്ജമായി മാറുന്നു. അങ്ങനെ അതിന്റെ താപനില ഉയരുന്നു.

അപ്പോഴാണ് താൻ ഉണ്ടാക്കിയ 'കേവല താപനിലയുടെ അളവുകോൽ' (absolute scale of temperature) എത്ര പ്രാധാന്യമേറിയതെന്ന് മനസ്സിലായത്.

100°C, 50°C, 0°C, -100°C, -200°C, -273°C

373K, 273K, 73K, 0K

എല്ലാ ചലനവും ഇവിടെ അവസാനിക്കുന്നു.

താപം ഒരു ഊർജ്ജരൂപമാണെന്നത് താപഗതികത്തിലെ ആദ്യ നിയമത്തിലേക്ക് വഴി വച്ചു. (First Law of Thermodynamics)

ചക്രം പിസ്റ്റൺ ബോയിലർ തി

ആകെ ഊർജ്ജം = താപം + യാന്ത്രികോർജ്ജം = സ്ഥിരം (Constant)

എച്ച്.എൽ.എഫ്. ഹെൽമോൾട്ട് (1821- 1894)

മറ്റൊരു ചോദ്യം കൂടുതൽ വിഷമമുണ്ടാക്കി.

നോക്കൂ തോംസൺ ! എന്തുകൊണ്ട് ഒരു പന്തിന് അതിന്റെ താപനില സ്വയം താഴ്ന്നിട്ട് സ്വയം ഉരുണ്ടു കൂടാ...?

അതിന് അതിരുകൂടാ ചോദ്യം തന്നെ...

താപഗതികത്തിലെ രണ്ടാം നിയമമായിരുന്നു അതിന്റെ ഉത്തരം. (Second Law of Thermodynamics)

$S = \int dQ$

ഒരു അടഞ്ഞ വ്യൂഹത്തിന് സ്വയം അതിന്റെ ക്രമരഹിതത്വ നില കുറയ്ക്കാൻ ആവില്ല.

ക്ലോഷ്യസ് (1822-1888)

എൻട്രോപ്പി എന്നും അതിനെ പറയുന്നു.

എന്ത് ക്രമരഹിതത്വം? നോക്കൂ, ഈ അടപ്പ് എടുത്തു മാറ്റുമ്പോൾ

വാതകം ക്രമം

.... വാതകം ജാറിൽ നിറയുന്നു.

പക്ഷേ, അതൊരിക്കലും തിരിച്ചു സംഭവിക്കുന്നില്ല.

വാതകം ക്രമം

വാതകം ക്രമം

എന്ത് ഒരിക്കലുമില്ല?

ഒരിക്കലും?

ശരിക്കും?

ഒരിക്കലും?

രണ്ടാമത്തെ നിയമം ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു

ഒരു പന്ത് താപനില താഴ്ന്നിട്ട് സ്വയം ഉരുണ്ടു കൂടാ.

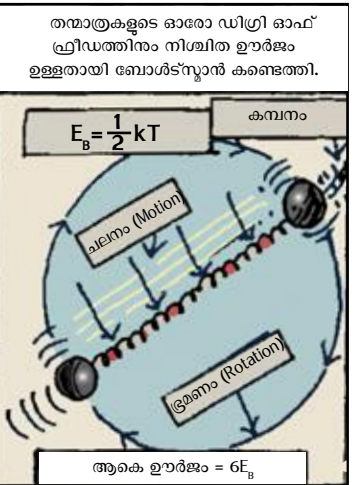
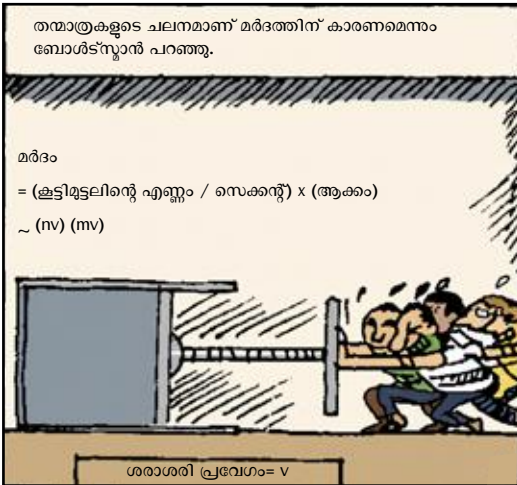
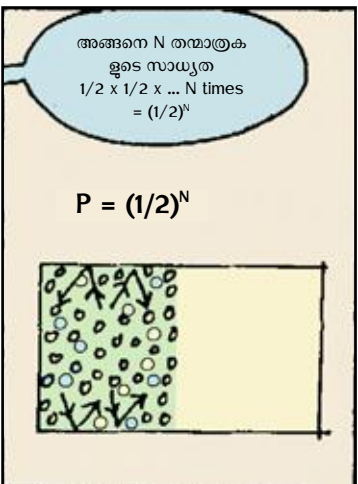
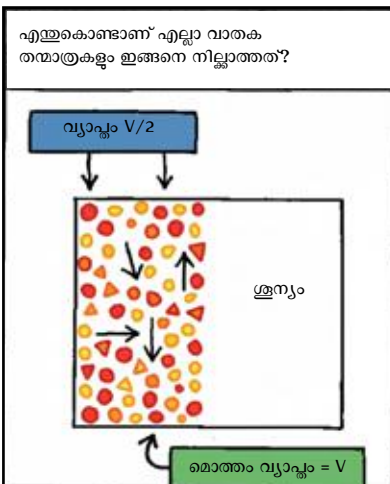
താപം ഒരിക്കലും കുറഞ്ഞ താപനിലയുള്ള വസ്തുവിൽ നിന്ന് കൂടിയതിലേക്ക് ഒഴുകുകയില്ല...

കാപ്പിയും പാലും ഒരിക്കൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടാൽ പിന്നെ അവ സ്വയം വേർതിരിയുകയില്ല.

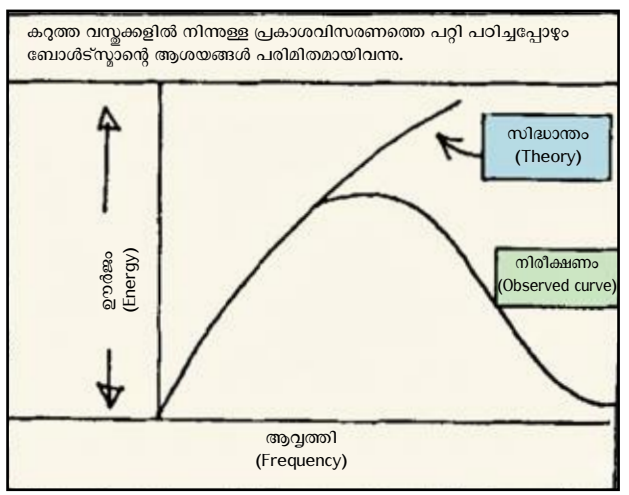
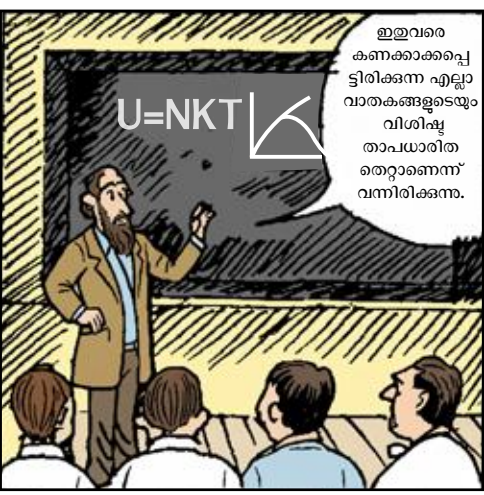
പക്ഷേ രണ്ടാമത്തെ നിയമം വിശദീകരിക്കാൻ ഗതിക സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സഹായം തേടേണ്ടി വന്നു. (Kinetic theory of Gas)

എസ്. ബോൾട്ട്സ്മാൻ (1844-1906)

യാത്രികോർജ്ജവും താപവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കൃത്യമായി സമാപിച്ചെടുക്കാൻ മാക്സ് വെല്ലിനൊപ്പം തന്നെ പ്രവർത്തിച്ച ശാസ്ത്രജ്ഞനാണ് എസ്. ബോൾട്ട്സ്ത്വാൻ...

അത് ഉപയോഗിച്ച് ഒട്ടേറെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ അപ്പോഴും എല്ലാമായില്ല.

റായ്‌ലെ, ക്യാവിറ്റിയിലെ പ്രകാശത്തിന്റെ വിവിധതരം കമ്പനങ്ങളുടെ ഗരാഗതികൾ (vibrational modes) കണക്കുകൂട്ടി നോക്കി.

റായ്‌ലെ പ്രള (1847-1919)

എണ്ണിയാലൊട്ടുങ്ങാത്ത അത്രയും തരംഗദൈർഘ്യങ്ങൾ ആകാമല്ലോ. $2L, 2L/2, 2L/3, \dots, 2L/1000$

ഓരോ തരംഗത്തിന്റെയും ഊർജം kT ആയാൽ, അന്തമില്ലാത്തത്രയും ഊർജം ഒരു 'ക്യാവിറ്റി'(Cavity)യിലോ?

തികച്ചം വിഡ്ഢിത്തം!

$E = \sum kT dv$

കർക്കശമായ ഒരു സിദ്ധാന്തത്തിൽ നിന്നും പ്രകടമായ വിഡ്ഢിത്തങ്ങളിലേക്ക് പോകാൻ തുടങ്ങുന്നതിന്റെ ആദ്യ സൂചന.

വാതകങ്ങളുടെ വിശിഷ്ട താപധാരിത (Specific heat of gases)

ബ്ലാക്ക് ബോഡി റേഡിയേഷൻ

പ്രകാശത്തിന്റെ സ്വഭാവമാണെങ്കിൽ എല്ലാവർക്കും തലവേദന ഉണ്ടാക്കി.

നോക്കൂ! ചലിക്കാതെ നിൽക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ ഈ രണ്ടു വസ്തുക്കളെ v പ്രവേഗത്തിൽ എറിയാൻ എനിക്ക് കഴിയും.

എ. മൈക്കിൾസൺ (1852-1931)

ഇ. മോർലെ (1838-1923)

എന്നാൽ ഞാൻ 'u' വേഗത്തിൽ ഓടിക്കൊണ്ട് എറിഞ്ഞാൽ ഇവയുടെ വേഗം $(v + u)$ ഉം $(v - u)$ ഉം ആകും.

ഹേയ് നോക്കി ഓട്ടൂ...

CRASH!

ഹോ... നോക്കൂ... അയ്യോ...

ഓ, ശ്രദ്ധിക്കൂ

ഈമർ തന്മാത്രകളുടെ കമ്പനം മൂലമാണ് പ്രകാശം സഞ്ചരിക്കുന്നതെന്നായിരുന്നു നിലവിലുള്ള സങ്കല്പം.

ഈമർ

അതുപ്രകാരം, ഭൂമി സഞ്ചരിക്കുന്നത് ഈമർ കണങ്ങൾ നിറഞ്ഞ മാധ്യമത്തിലാണെന്നു വരുന്നു. അതിനാൽ തന്നെ അത് പ്രകാശവേഗത്തെ ബാധിക്കുന്നുവെന്നും വരുന്നു.

ഭൂമിയുടെ പ്രവേഗം (v)

ഈ പ്രതിഭാസത്തെ പറ്റി പഠിക്കാൻ അതിവ ശ്രദ്ധയോടെ ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തപ്പെട്ടു

.... എന്നാൽ അതിന് ഒരു ഫലവും തരാനായില്ല.

പ്രകാശവേഗം അതിന്റെ സ്രോതസിനെ ആശ്രയിക്കുന്നില്ലെന്ന് വരുമോ?

അതെങ്ങനെ...?

എന്തു പറയുന്നു, ഭൗതിക ശാസ്ത്രജ്ഞരെക്കെ ?

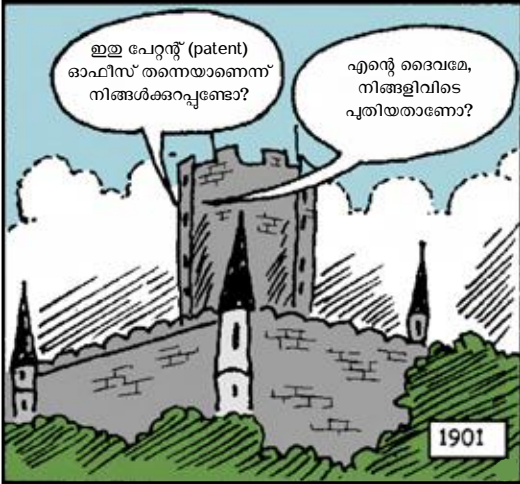
നന്നായി പോകുന്നു... പക്ഷേ ഈ വിശിഷ്ടതാപധാരിതയും (Specific heat) ഈമർമാണ വരെ കഴിയുന്നതാണ്.

അങ്ങനെ, 19-ാം നൂറ്റാണ്ട് അവസാനത്തിൽ ഭൗതികത്തിന്റെ അവസ്ഥ അതായിരുന്നു.

ക്ലാസിക്കൽ ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിലെ (Classical physics) പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ചകളുടെ ഫലമായി, ഭൗതികത്തിലെ അടിസ്ഥാന ആശയങ്ങൾ പോലും മാറ്റത്തിന് വിധേയമായി. ഉദാഹരണത്തിന് 'ആപേക്ഷികത', ക്വാണ്ടം ബലതന്ത്രം...

സുറിച്ച്ലിൽ അമ്പതുവർഷം ചെലവഴിച്ചതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന് 'ബേണിൽ' ഒരു ജോലി ശരിയായി. അതും മാർസൽ ഗ്രോസുവർ എന്ന ഒരു സൂപ്പർമാർക്കറ്റിന്റെ സ്വാധീനം കൊണ്ടു മാത്രം!

ഭൗതികത്തിലെ നിയമങ്ങൾ സമീപനവുമായും സമചലനാവസ്ഥയേയും (state of rest and state of uniform motion) വേർതിരിച്ചു കാണാൻ പാടില്ല എന്ന് എൻറിക് ആൽബർട്ട് വിശ്വസിച്ചു.

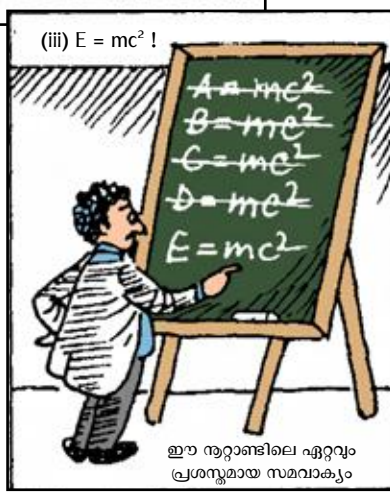
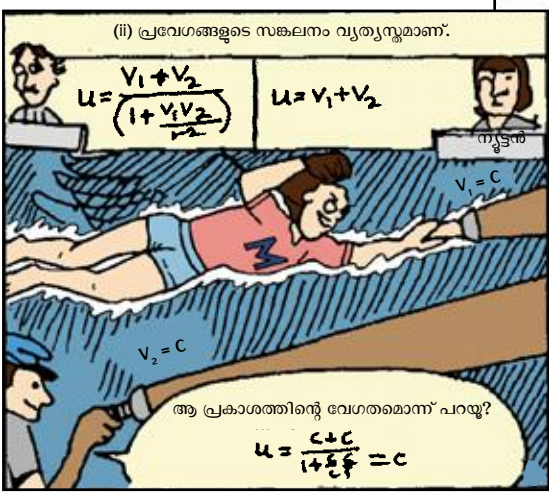

കണക്കുകൾ കാണിക്കുന്നത്.

$$t = \frac{t'}{\sqrt{1-v^2/c^2}}$$

t = ഭ്രോഡിലെ മനുഷ്യൻ കണക്കാക്കിയ സമയം
 t' = ഭ്രമണിനുള്ളിലെ മനുഷ്യൻ കണക്കാക്കിയ സമയം
 v = ഭ്രമണിന്റെ വേഗത

കേവലസമയം മറ്റൊന്നിനെയും ആശ്രയിക്കാതെ ഒരുപോലെ ഒഴുകി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു - ന്യൂട്ടൻ.

പലനത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ അതുപോലെ ഐൻസ്റ്റൈൻ മറ്റൊരു സിദ്ധാന്തം രൂപവൽക്കരിച്ചു - ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ ഒരു സിദ്ധാന്തമായിരുന്നു അത്.

ഒരുപക്ഷേ ഭൂഗോളത്തിലെ നേർരേഖയെക്കാൾ നീളം കൂടിയതായിരിക്കും.

സൂര്യോർക്ക് മുറുമ്പെ

ഇക്വേറ്റർ

വലിയ വൃത്തത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം.

വളവുള്ള പ്രതലത്തിലെ ജ്യാമിതിയും പരന്ന പ്രതലത്തിലെ ജ്യാമിതിയും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും.

നേർ പ്രതലത്തിലെ ജ്യാമിതി

ഗോളത്തിന് മുകളിലെ ജ്യാമിതി

വളവുള്ള പ്രതലത്തിലെ ശരിയായ ജാമിതി ഉപയോഗിച്ച് ഐൻസ്റ്റൈൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുത്വ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു.

1. അനുവദനം വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയാതിരുന്ന ബുധന്റെ ഭ്രമണപഥത്തിലെ വ്യതിയാനത്തെ അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചു.

ബുധൻ

സൂര്യൻ

ഭ്രമണം

ഐൻസ്റ്റൈൻ വിശദീകരിച്ച ബുധന്റെ പഥം.

2. ഗുരുത്വാകർഷണ വലയത്തിൽ പ്രകാശത്തിന്റെ തരംഗ ദൈർഘ്യം 'ചുവപ്പിനോടടുത്തേക്കു മാറുന്നു.

പ്രകാശ സ്പീകാരി

തരംഗദൈർഘ്യം (λ_2)

പ്രകാശ സ്രോതസ്സ്

തരംഗദൈർഘ്യം (λ_1)

1960 ലാണിത് തെളിയിക്കപ്പെട്ടത്.

3. സൂര്യൻ അടുത്തുകൂടി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ പ്രകാശത്തിന്റെ പദത്തിന് വ്യതിയാനമുണ്ടാകുന്നു.

നക്ഷത്രം - കാണപ്പെടുന്നസ്ഥാനം

നക്ഷത്രം യഥാർത്ഥ സ്ഥാനം

സൂര്യൻ

ഭൂമി

നക്ഷത്രത്തിന് നേരിയ ഒരു സ്ഥാനമാറ്റം. 1919 ലെ സസ്യർണ്ണ സൂര്യഗ്രഹണത്തിൽ ഇത് തെളിയിക്കപ്പെട്ടു.

സൂര്യൻ

ചക്രം

തെളിവ് നോക്കൂ, പ്രൊഫ. എഡിംഗ്സ്ൺ എല്ലാ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും ഫലമുണ്ടായി...

അതെ യതെ.

യൂറോപ്പ്

സൂര്യഗ്രഹണത്തിന്റെ പഥം

അ റെസർച്ചർ എന്തെല്ലാം കണ്ടു?

നന്നായി, ഗംഭീരമായിരിക്കുന്നു.

ശരി തന്നെ, അതുതകരമായ സിദ്ധാന്തം.

ഔ, ഞാനി ചിത്രങ്ങളെയാണ് ഉദ്ദേശിച്ചത്

നൂട്ടന് ശേഷം മറ്റൊരു വ്യക്തിക്കും നേടാനാവാത്ത പ്രശസ്തിയാണ് ഐൻസ്റ്റൈൻ കൈവരിച്ചത്.

ഓ...!

പ്രൊഫസർ ഒരു കയ്യൊപ്പ്!

സാർ നിങ്ങളെന്ത് സോപ്പാണു പറയാനാകുന്നത്?

താങ്കൾ ഞങ്ങളുടെ പുതിയ കൃഷ്ണന്റെ അധ്യക്ഷനാകുമോ?

ഞങ്ങളുടെ മിറ്റിങ്ങിൽ അങ്ങ് പങ്കെടുക്കണം.

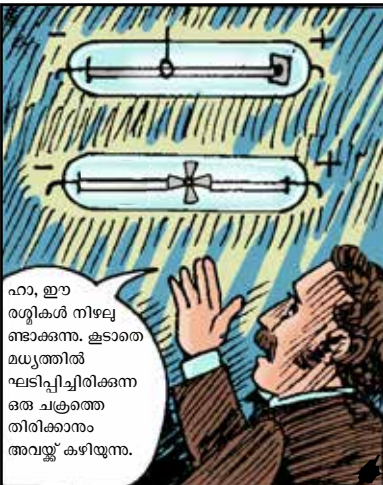
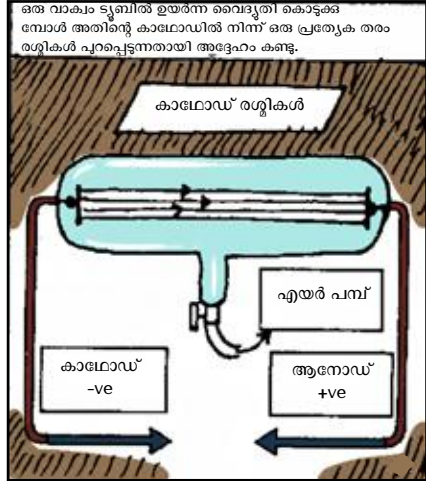
താങ്കൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രപതി പദമേൽക്കുമോ?

അങ്ങ്... എന്തെ വിവാഹം കഴിക്കുമോ?

ഭാഗ്യമെന്ന് പറയട്ടെ, മരിക്കുമ്പോളും ഒരു 'മനുഷ്യനായി' ജീവിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു.

BOO TO YOU!

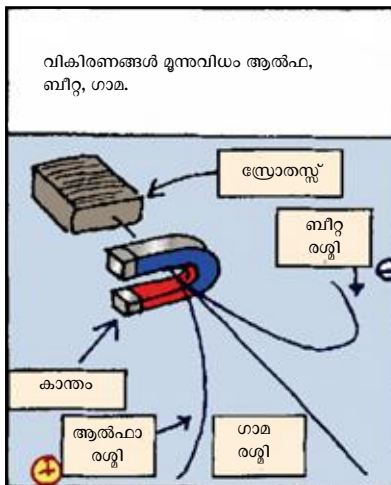
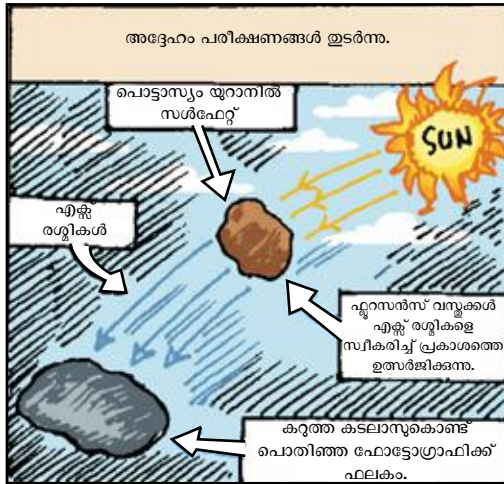
ആപേക്ഷികതയുടെ വിപ്ലവം അങ്ങനെ അരങ്ങേറുന്നതിനിടയിൽ മറ്റൊരു കൂട്ടം ഭൗതികശാസ്ത്രജ്ഞർ വസ്തുവിന്റെ ഘടനയെ പറ്റിയുള്ള ഗവേഷണത്തിലായിരുന്നു...

ചിട്ടയായ നിരീക്ഷണത്തിലൂടെ റോബർട്ട് ബ്രൗൺ ഹരിയായ ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തി.

എ എച്ച് ബെക്വറൽ തന്റെ (1852-1908) പരീക്ഷണങ്ങൾക്കിടയിൽ എക്സ് രശ്മികളെ കണ്ടുമുട്ടിയിരുന്നു! ഫ്ലൂറസെൻസ് വസ്തുക്കൾ ഉത്സർജിച്ച എക്സ് രശ്മികൾ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരീക്ഷണത്തിൽ വന്നത്.

ഏറെക്കാലത്ത് പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി ശക്തിയേറിയ ആ വികിരണ സ്രോതസ്സ് അവർ വേർതിരിച്ചെടുത്തു. "റേഡിയം"

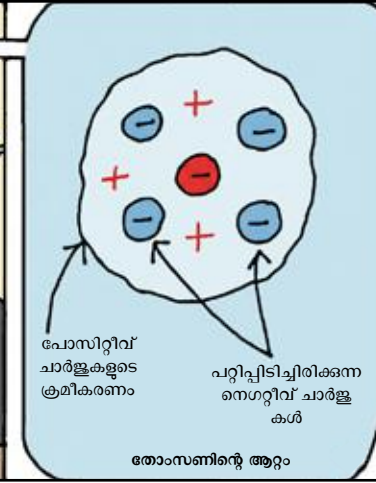

തോംസണിന്റെ ആറ്റം മാതൃകയിൽ പോസിറ്റീവ് നെഗറ്റീവ് ചാർജ്ജുകൾ ഒന്നു ചേർന്നാണ് ഇരിക്കുന്നത്.

ജെ.ജെ. തോംസൺ

ഇ. റഥർഫോർഡ്

പോസിറ്റീവ് ചാർജ്ജുകളുടെ ക്രമീകരണം
പുറപ്പെട്ടിട്ടിരിക്കുന്ന നെഗറ്റീവ് ചാർജ്ജുകൾ
തോംസണിന്റെ ആറ്റം

ഇത് പരീക്ഷിക്കാൻ ഒരു മാർഗ്ഗമുണ്ടാകണമല്ലോ...

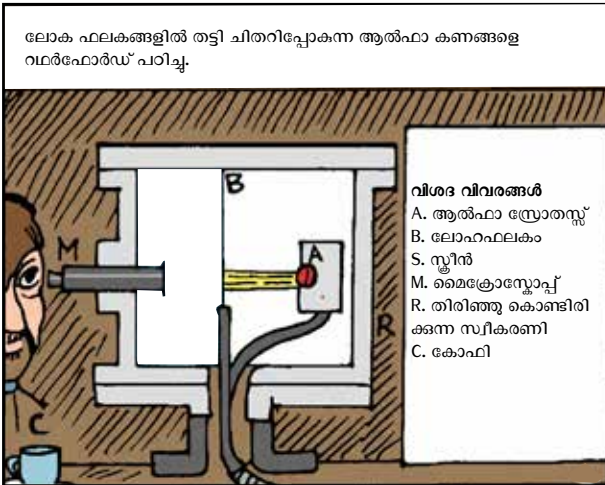
ഒരു ആറ്റത്തെ ഒരു ആൽഫാ കണം കൊണ്ട് ഇടിക്കുകയാണെങ്കിൽ

ആ ആൽഫാ കണത്തിന്റെ പഥത്തിന്റെ വ്യതിയാനം ആ ആറ്റത്തെപ്പറ്റി എന്തോട് പറയും...

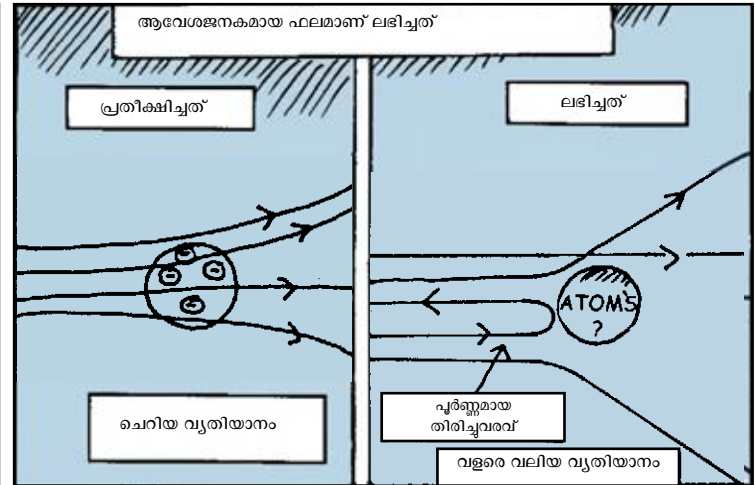

തോംസണിന്റെ ആറ്റത്തിന് ഒരു ആൽഫാ കണത്തെ വ്യതിചലിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് തോന്നിയില്ല.

ലോക ഫലകങ്ങളിൽ തട്ടി ചിതറിപ്പോകുന്ന ആൽഫാ കണങ്ങളെ റഥർഫോർഡ് പഠിച്ചു.

- വിശദ വിവരങ്ങൾ**
- A. ആൽഫാ സ്രോതസ്സ്
 - B. ലോഹഫലകം
 - S. സ്ക്രീൻ
 - M. മൈക്രോസ്കോപ്പ്
 - R. തിരിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സിറകുരണി
 - C. കോഫി

ആവേശജനകമായ ഫലമാണ് ലഭിച്ചത്

ഒരു ചോദ്യം: ഏത് ആറ്റം മാതൃകയാണ് ഈ നിരീക്ഷണം വിശദീകരിക്കാനാവുക? ഉത്തരം:

ആർ.സി. ഫോളർ

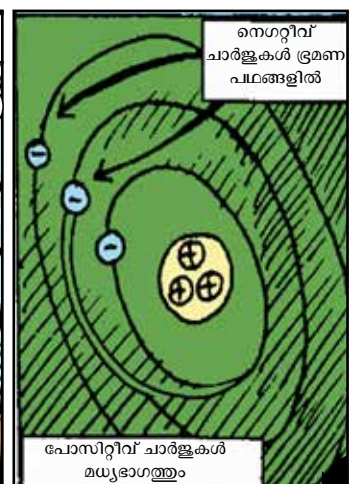
എനിക്ക് സൈദ്ധാന്തികമായി വിശദീകരിക്കാനാവും.

സിദ്ധാന്തമോ?

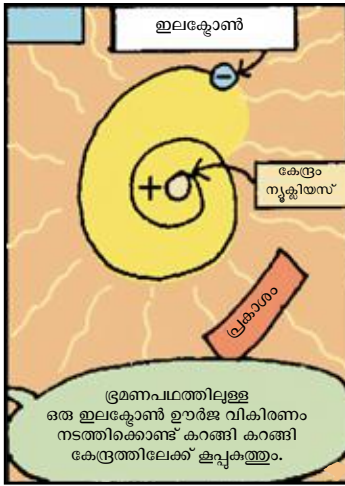
ശരി പറഞ്ഞാളു.

ഇതാ, ഇങ്ങനെ...

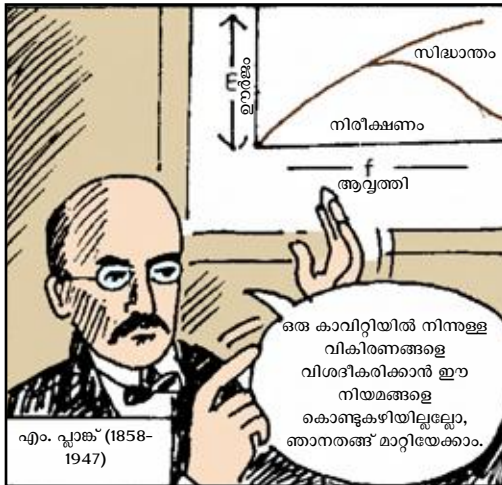

നെഗറ്റീവ് ചാർജ്ജുകൾ ക്രമേണ പഥങ്ങളിൽ

പോസിറ്റീവ് ചാർജ്ജുകൾ മധ്യഭാഗത്തും

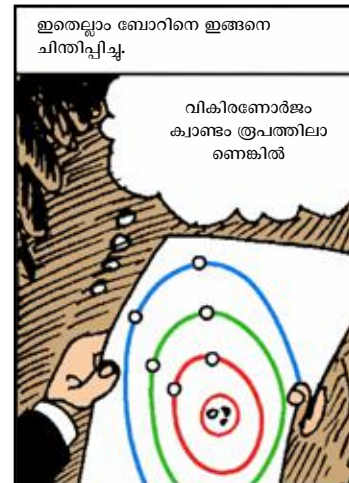
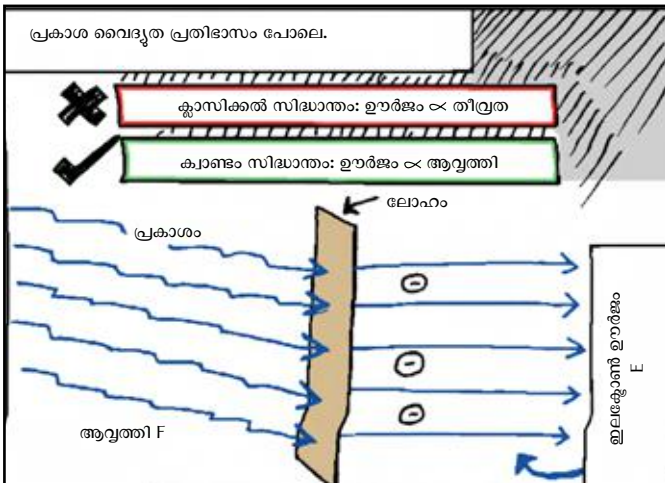
നിയമങ്ങളെ മാറ്റിയത് എങ്ങനെ എന്നറിയണമെങ്കിൽ, പക്ഷേ നമുക്ക് കറച്ച വർഷങ്ങൾ പുറകിലേയ്ക്കു പോകേണ്ടിവരും... പണ്ടൊരാൾ "ഈ നിയമങ്ങൾക്ക് മാറ്റം വരുത്തേണ്ടതിനെ" പറ്റി ചിന്തിച്ചിരുന്നു.

ഒരു പുതിയ സ്ഥിരാങ്കവും അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി.

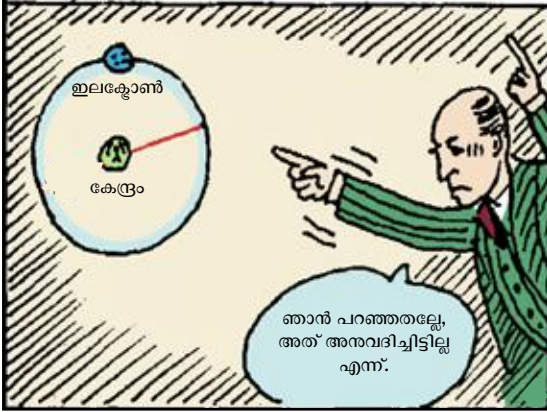
ഒരു ക്വാണ്ടത്തിന്റെ ഊർജ്ജം = $h \times$ ആവൃത്തി

$h = 6.6 \times 10^{-34}$ joule.sec

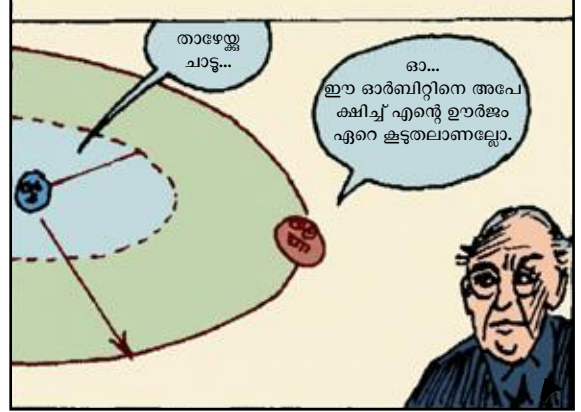
തന്റെ ആശയങ്ങളെ ഫലപ്രദമാക്കാനുള്ള വഴിയിൽ ബോറിന് അതുവരെ വാഴ്ചപ്പെട്ടിരുന്ന പല ശാസ്ത്ര തത്വങ്ങളെയും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നു.

നൂക്ലിയസ്സിനു ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാ അകലങ്ങളിലും ഭ്രമണപഥം സാധ്യമല്ല.

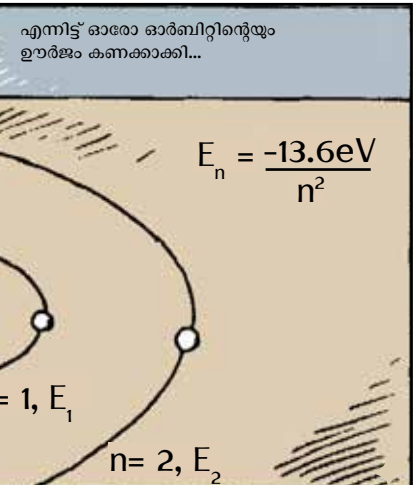
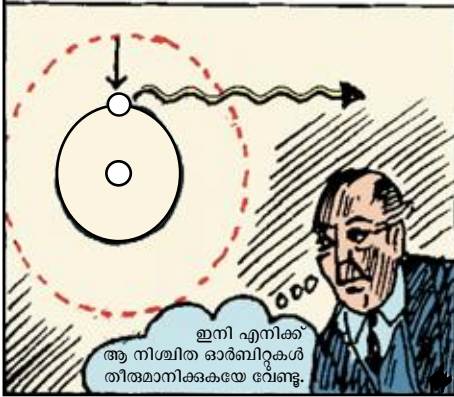

ഞാൻ പറഞ്ഞതല്ലേ, അത് അനുവദിച്ചിട്ടില്ല എന്ന്.

ത്വരണമുണ്ടെങ്കിലും ചില നിശ്ചിത ഓർബിറ്റുകളിൽ ഇലക്ട്രോണുകൾക്ക് വികിരണമുണ്ടാകുകയില്ല.

ഒരു ഓർബിറ്റിൽ നിന്നും മറ്റൊന്നിലേക്ക് മാറുമ്പോൾ മാത്രമേ ഇലക്ട്രോൺ വികിരണങ്ങൾ ഉത്സർജിക്കുകയുള്ളൂ.

മുപല ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളും കൂടിയായപ്പോൾ നല്ലൊരു സിദ്ധാന്ത രൂപവൽക്കരണത്തിലാണ് ചെന്നെത്തിയത്. ആദ്യം സോമർ ഫെൽഡ് ദീർഘവൃത്താകൃതിയിലുള്ള ഓർബിറ്റുകളെ പറ്റി പറഞ്ഞു.

ഒരേ ഊർജ്ജനിലയിലുള്ള രണ്ടുതരം ഓർബിറ്റുകളുണ്ടാകാം, വൃത്തവും ദീർഘവൃത്തവും.

എം. സോമർഫെൽഡ് (1868-1961)

തീർച്ചയായും ഞാനതുതന്നെ പറഞ്ഞിരുന്നതല്ലേ?

സൂര്യൻ

കെപ്ലർ

$n = 1$ എന്ന മൂല്യത്തിന് ഒരേയൊരു വൃത്തപഥം $n = 2$ ന് ഒരു വൃത്തം, മൂന്ന് ദീർഘവൃത്തം.

അപ്പോഴാണ് പൗളിയുടെ എക്സ്പ്ലഷൻ തത്വം വരുന്നത്.

രണ്ടിൽ കൂടുതൽ ഇലക്ട്രോണുകൾ ഒരു ഓർബിറ്റിൽ ഉണ്ടാവുകയില്ല.

എന്തുകൊണ്ട്?

ഡബ്ലിയു. പൗളി (1900-1958)

മൂന്നുപേർ എന്നാൽ ഒരു കൂട്ടം എന്നർത്ഥം കൂടാതെ....

.... ഈ തത്വം ഉപയോഗിച്ച് ആവർത്തന പട്ടിക വിശദീകരിക്കുക എളുപ്പമാണ്.

H																	He
Li	Be											B	C	N	O	F	Ne
Na	Mg											Al	Si	P	S	Cl	Ar
K	Ca	Sc	Ti	V	Cr	Mn	Fe	Co	Ni	Cu	Zn	Ga	Ge	As	Se	Br	Kr
Rb	Sr	Y	Zr	Nb	Mo	Tc	Ru	Rh	Pd	Ag	Cd	In	Sn	Sb	Te	I	Xe
Cs	Ba	La	Hf	Ta	W	Re	Cs	Ir	Pt	Au	Hg	Tl	Pb	Bi	Po	At	Rn
Fr	Ra	Ac	Rf	Ha													
		Ce	Pr	Nd	Pm	Sm	Eu	Gd	Tb	Dy	Ho	Er	Tm	Yb	Lu		
		Th	Pa	U	Np	Pu	Am	Cm	Bk	Cf	Es	Fm	Md	No	Lr		

മൂലകങ്ങളുടെ ആവർത്തന പട്ടിക

പൗളി വിശദീകരിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു.

പക്ഷേ ഇതെല്ലാം അപൂർണ്ണങ്ങളായി തുടരണം.

ആവട്ടെ... പക്ഷേ എന്താണി ഓർബിറ്റുകൾ?

എന്നാലും അവ വിശദീകരണയോഗ്യമാണല്ലോ.

ചോദ്യങ്ങൾക്ക് കൃത്യമായ ഒരു ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ കുറച്ച കാലത്തെ കൂടി പരിശ്രമം വേണ്ടിവന്നു.

തരംഗങ്ങളും കണികകളും യഥാർത്ഥത്തിൽ വ്യത്യസ്തമാണോ?

എൽ. ദി ബ്രോയി

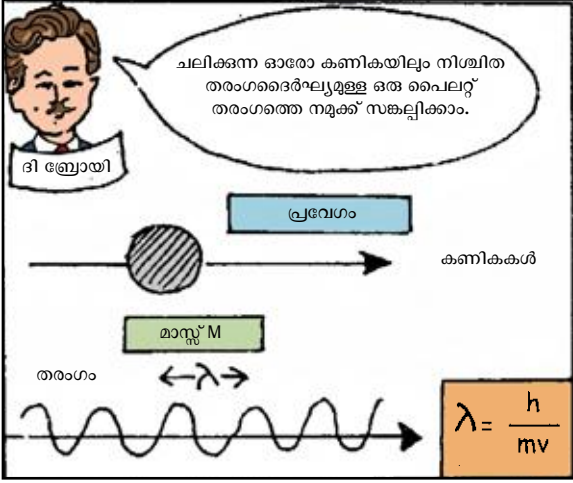
വൈദ്യുത കാന്തിക തരംഗങ്ങൾക്ക് കണികകളുടെ സ്വഭാവമുണ്ടല്ലോ...

അപ്പോൾ പിന്നെ കണികകൾക്ക് തരംഗ സ്വഭാവമായിട്ടുണ്ട്

ഒരു "പൈലറ്റ്" തരംഗത്തെയും ഇലക്ട്രോണിനെയും യോജിപ്പിച്ച് ചിന്തിച്ചപ്പോൾ ബോറിന്റെ ആശയങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

പൈലറ്റ് തരംഗമോ?

സൂക്ഷ്മ നിരീക്ഷണങ്ങൾ വഴി ദി ബ്രോയി കണികയും തരംഗവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കണ്ടെത്തി.

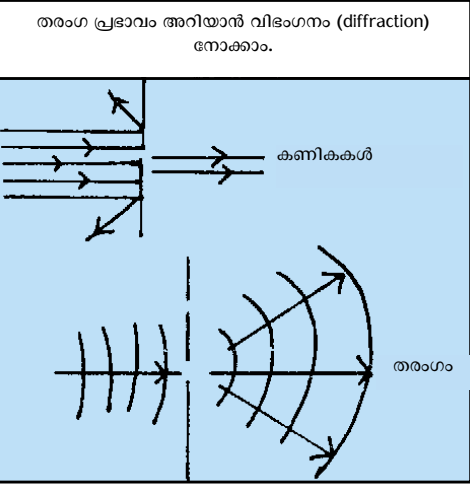
പക്ഷേ ലൂയി, ഇത് ഭ്രാന്താണ്! നമുക്ക് ഈ തരംഗങ്ങളെ കാണാൻ കഴിയുന്നില്ലല്ലോ.

അതി സൂക്ഷ്മമായ ദൈർഘ്യമേ ആ തരംഗങ്ങൾക്കുള്ളൂ. അതാണ് അതിന് കാരണം.

വീഴുന്ന ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ തരംഗത്തിന് 10^{-31} സെ.മീ. മാത്രമേ ദൈർഘ്യമുള്ളൂ.

ശരി, ശരി, പക്ഷേ നിങ്ങൾക്കിതൊന്നും തെളിയിക്കാൻ കഴിയില്ല.

ആട്ടെ, കാണാം.

എനിക്കു തോന്നുന്നത് നമുക്കതിന് കഴിയുമെന്നാണ്.

സി.ഐ. ഡേവിസൺ (1881-1958)

എങ്ങനെ?

എന്തുകൊണ്ടില്ല? ഇലക്ട്രോണുകളും ക്രിസ്റ്റൽ തലങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച്.

എൽ.എച്ച്. ഷെർമർ

ഒരു പൈലറ്റ് തരംഗത്തിന്റെ കരട് രൂപത്തിൽ നിന്നും തരംഗമലതന്ത്ര (wave mechanics) മെന്ന ഭൗതികശാസ്ത്ര ശാഖയിലേക്കുള്ള വളർച്ച ഏറെ സങ്കീർണ്ണമായിരുന്നു. അതിലേക്ക് വിലപിടിച്ച സംഭാവനകൾ നൽകിയവർ...

ഷ്രോഡിംഗർ (1887-1961)

ഹൈസൻബർഗ് (1901-1976)

പൈലറ്റ് തരംഗങ്ങൾക്ക് ഒരു ഗണിതശാസ്ത്ര വിശദീകരണം ശ്രോഡിംഗർ നൽകി.

ഇലക്ട്രോൺ ഇപ്പോൾ പരിചിതമായി തോന്നുന്നു.

അതുവഴി ആറ്റോമിക വർണ്ണരാജികളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദമായ താരതമ്യ പഠനം സാധ്യമായി.

മൂന്നാം കിടക്കാരാണല്ലോ ഒന്നാം തരം ജോലി ചെയ്യുന്നത്!

പക്ഷേ സംശയങ്ങൾ പിന്നെയും ബാക്കിയായി.

ഐൻസ്റ്റൈൻ

ബ്രോഡിംഗർ

എന്താണി പൈലറ്റ് തരംഗം?

ബോൾ

പൈസൺബാർഡ്

ഏയ്, അത് വിവരിക്കുന്നത് ചാർജ്ജുകളുടെ സാദൃശ്യതയാണ്.

വിദ്യുത്ത്, സാധ്യതകളുടെ സാദൃശ്യതയാണ്.

'സാധ്യത'കളുടെ എന്ത്, സാദൃശ്യതയോ?

ഒരു ഡൈസ് എറിയുമ്പോൾ അതിന്റെ ഏതു മുഖം വരുമെന്ന് മുൻകൂട്ടി നമ്മൾക്കറിയാൻ കഴിയില്ല.

പക്ഷേ രണ്ട് എന്ന് ലഭിക്കാനുള്ള സാധ്യത 1/6 ആണു താനും.

അതുപോലെ ഒരു ആറ്റത്തിനുള്ളിൽ ഇലക്ട്രോൺ ഉള്ളതെവിടെയാണ് എന്ന് കൃത്യമായി നമുക്കറിയില്ല. അറിയാവുന്നത് ഇത്രമാത്രം.

ഒരു നിശ്ചിത സമയത്ത് ഇലക്ട്രോണിനെ കണ്ടുമുട്ടാനുള്ള സാധ്യത.

സാധ്യത

ദൂരം

പകിടയെറിയും പോലെത്തന്നെ.

പക്ഷേ ദൈവം ഒരിക്കലും പകിട കളിക്കാറില്ലല്ലോ.

ഓ, ദൈവത്തിനെ ഒന്നു വെറുതെ വിട്ടു.

ക്വാണ്ടം സിദ്ധാന്തത്തിലെ ആവശ്യങ്ങൾ വിചിത്രമായിരുന്നു... പതുക്കെ പതുക്കെ അവയെ പ്രവർത്തന യോഗ്യമായ നിയമങ്ങളാക്കി മാറ്റി. അതിലെ കേന്ദ്ര ആശയം അനിശ്ചിതത്വ തത്വം (uncertainty principle) ആയിരുന്നു.

ഇനി അഥവാ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഇലക്ട്രോണിന്റെ സ്ഥാനം നിർണ്ണയിക്കാനായാൽ തന്നെ അത് എങ്ങോട്ട് പോകുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാവില്ല.

ഓ, നമ്മുടെ നിരത്തിലെ ബസ്സുകൾ ഒളപ്പോലെ അല്ലേ?!

എന്നിട്ടും ഒരു പ്രശ്നം നിലനിന്നു.

ഇത് വിശിഷ്ട അപേക്ഷിതതാ സിദ്ധാന്തവുമായി യോജിക്കുന്നില്ലല്ലോ.

ഇതെല്ലാം മണ്ടത്തരമാണ്.

പി.എ.എം. ഡിറാക് ആ സമവാക്യങ്ങളിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയപ്പോൾ അവ, ആപേക്ഷിതതയ്ക്കു നിരക്കുന്നവയായി.

അവ ദേദപ്പെട്ടു. പക്ഷേ,

പി.എ.എം. ഡിറാക് (1902-1984)

അവയെല്ലാം ഒരുപാട് നെഗറ്റീവ് ഊർജ്ജതലങ്ങൾ ഉണ്ടല്ലോ.

ഇത് ശരിയാവില്ല

E_1

MC^2

ZERO INERTIA

$-E_1$

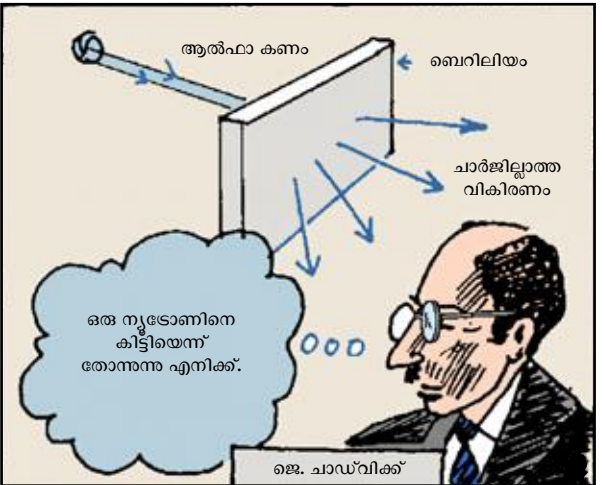
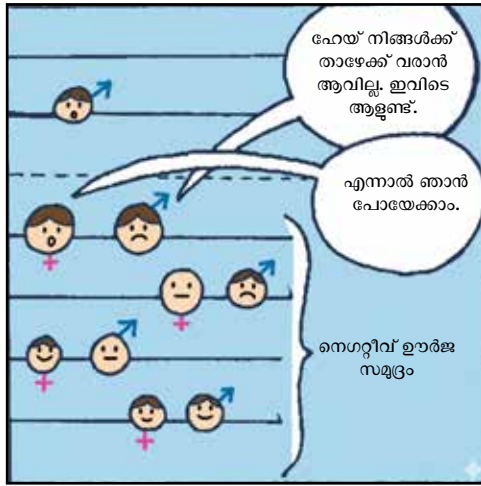
$-MC^2$

ഈ കണികകൾ നെഗറ്റീവ് ഊർജ്ജ സമുദ്രത്തിലേക്ക് പതുക്കെ മുങ്ങിത്താഴും...

MC^2

0

MC^2

നൈട്രജൻ ന്യൂക്ലിയസ്

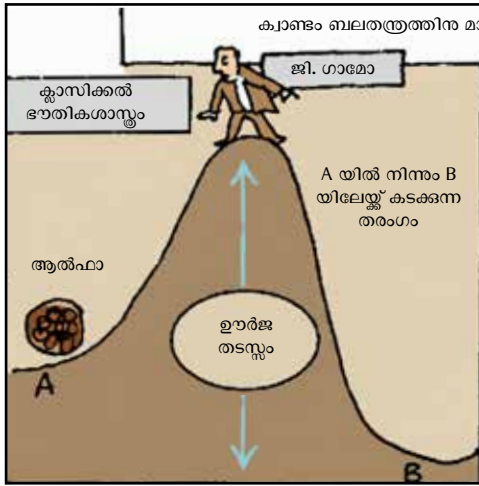
14	പ്രോട്ടോൺ
7	ഇലക്ട്രോൺ
21	കണങ്ങൾ

✗

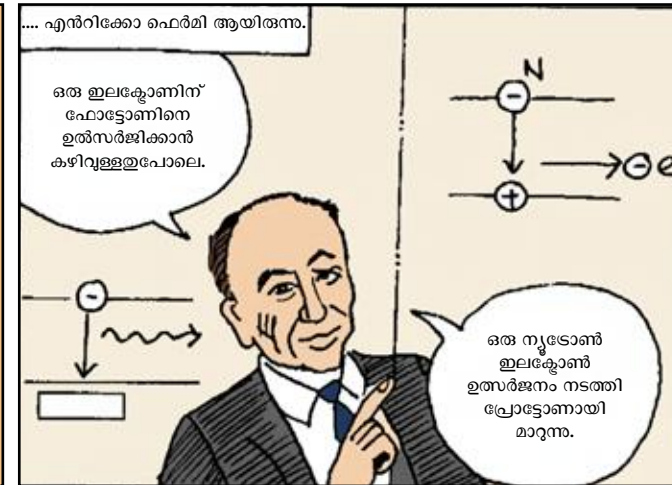
7	പ്രോട്ടോൺ
7	ന്യൂട്രോൺ
14	കണങ്ങൾ

✓

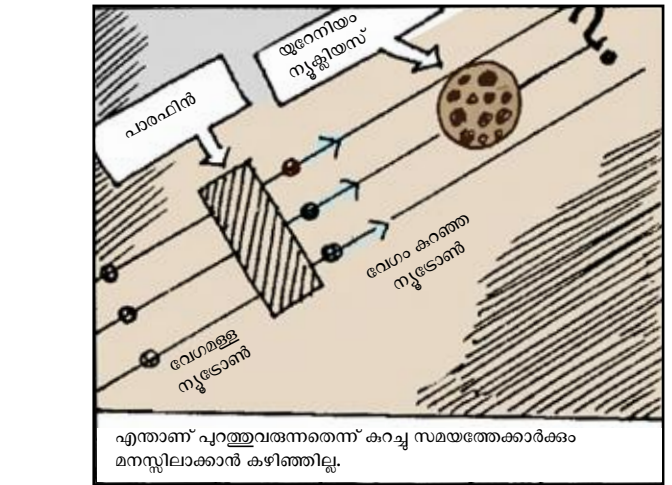

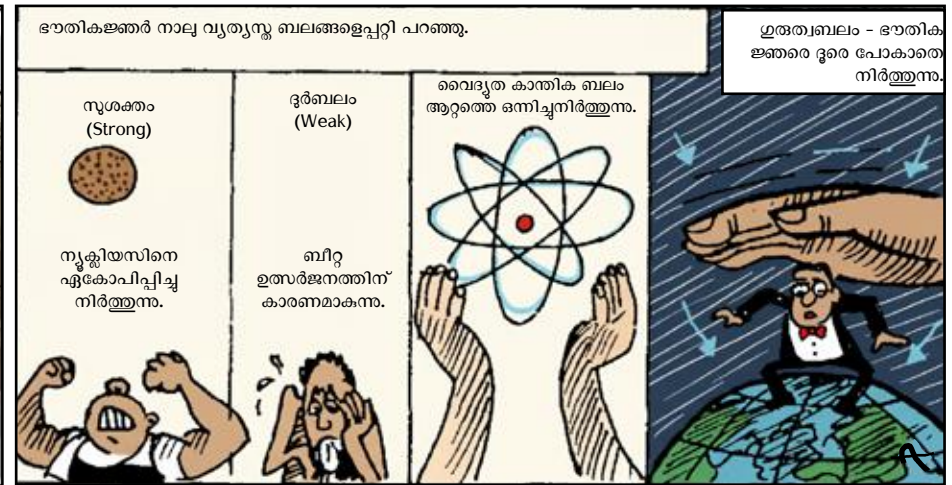
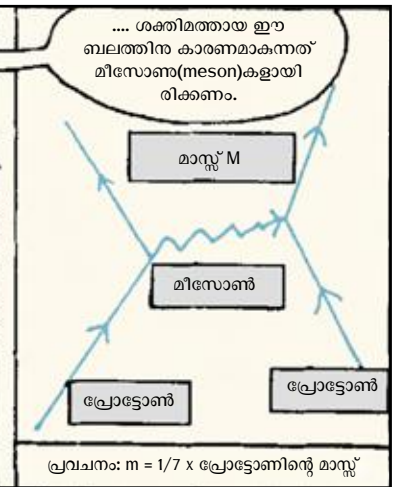
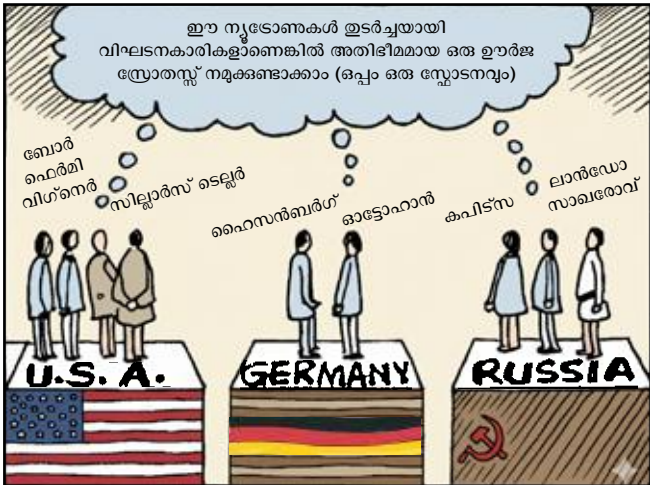
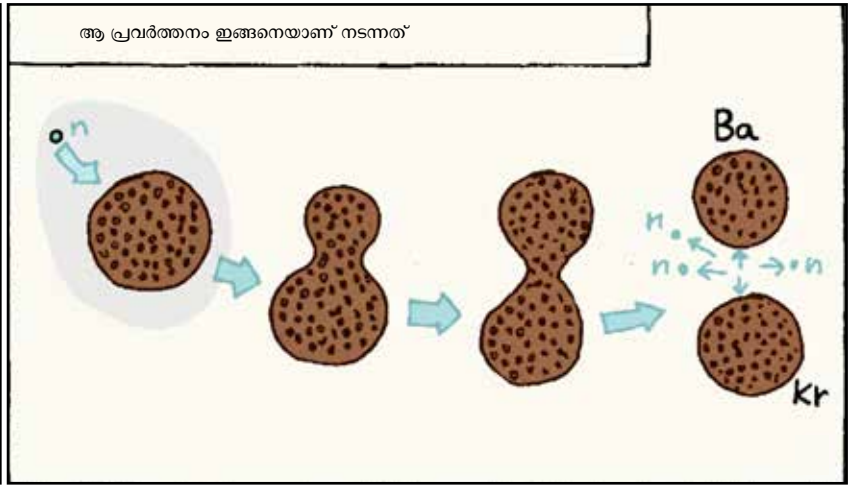

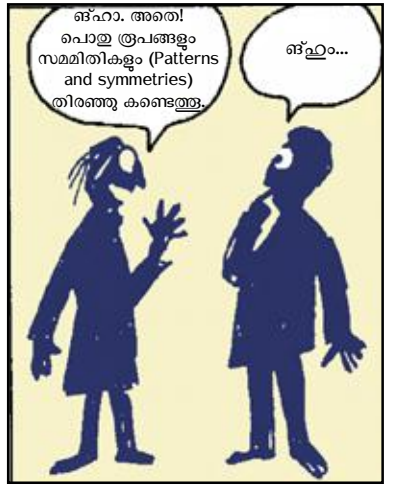
ന്യൂക്ലിയസിനുള്ളിൽ ഇലക്ട്രോൺ ഇല്ലെന്നിരിക്കെ ബിറ്റാ കണങ്ങളിലെ നെഗറ്റീവ് ചാർജ് എവിടെ നിന്ന് വന്നു? ഉത്തരവുമായി എത്തിയത്

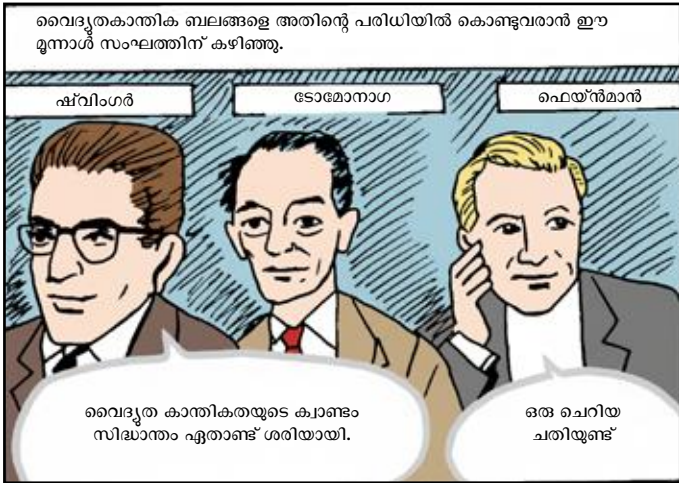
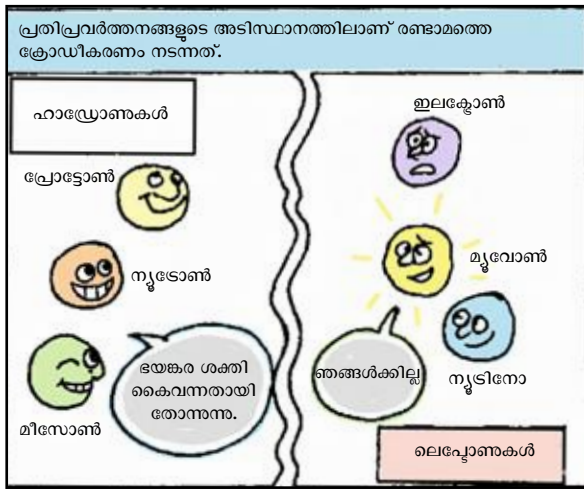
അതേസമയം ന്യൂട്രോണിന്റെ സഹായത്തോടെ ആറ്റത്തെ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലായിരുന്നു ഫെർമി. അദ്ദേഹം ഒരു ന്യൂട്രോണിനെ കൊണ്ട് യൂറേനിയം ആറ്റത്തെ പ്രഹരിച്ചു നോക്കി.

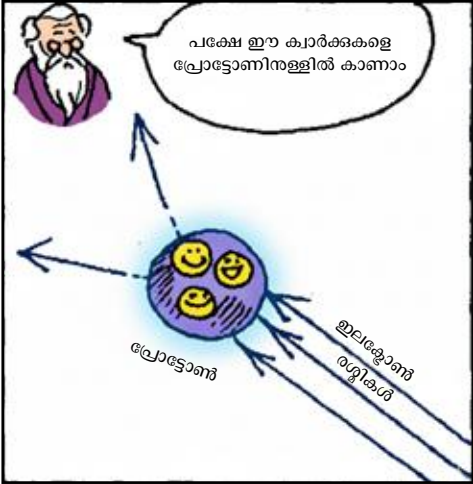
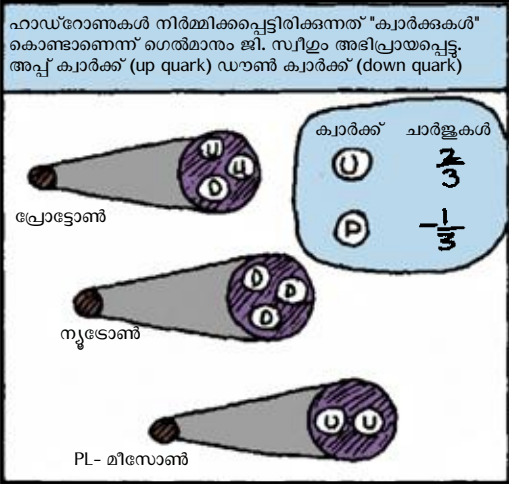
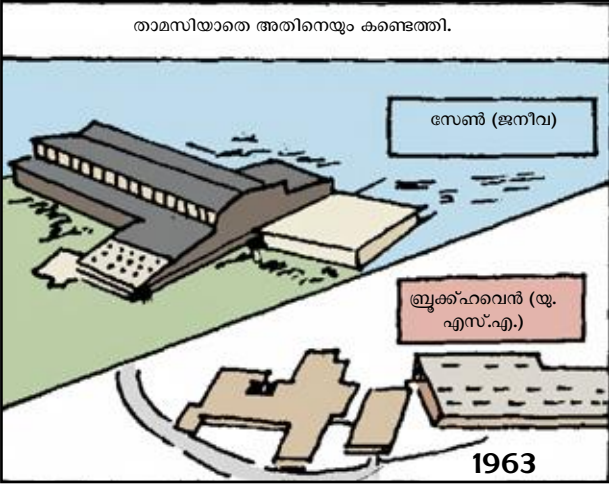
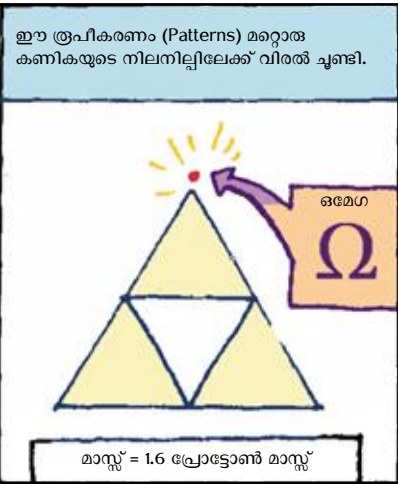

ഈ ദർശനം വളരെ പ്രയോജനപ്പെട്ട ഒരു ക്രമമുണ്ടാക്കുന്നതിൽ അതു സഹായിച്ചു. ആദ്യമായി ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടത്.

ഹാഡ്രോണുകളെ ക്രമീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ആദ്യ നീക്കം നടത്തിയത് എം. ഗെൽമാനും വൈ. നീമാനും കൂടിയിരുന്നു.

കവാർക്കുകളെയും ലെപ്റ്റോണുകളെയും മാത്രം പഠനവിധേയമാക്കിക്കൊണ്ട് പ്രശ്നം ലളിതവൽക്കരിച്ചു... അവയുടെ എണ്ണം പിന്നെയും വർദ്ധിക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തി.

കവാർക്കുകൾ	ലെപ്റ്റോണുകൾ
1. അപ്പ് (up)	ഇലക്ട്രോൺ 1
2. ഡൗൺ (Down)	മ്യൂവോൺ 2
3. സ്ട്രെയിഞ്ച് (Strange)	ടാൺ - ഓൺ 3
4. ചാർമ് (Charm)	

വർഷങ്ങളുടെ പരിശ്രമ ഫലമായി അവസാനം ഒരു വഴിത്തിരിവുണ്ടായി.

എ സലാം എസ്. ഡെയ്ൻബർഗ്

വൈദ്യുതബലങ്ങളെയും മറ്റു ദുർബല ബലങ്ങളെയും ഒന്നായി വിദ്യുത് - ദുർബല (electro-weak) ബലങ്ങൾ എന്ന് വിളിക്കാം.

ഈ മാതൃക പുതിയൊരു തരം കണികകളുടെ കൈമാറ്റം പ്രവചിച്ചു. താമസിയാതെ അവയെ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു.

അവർ ആവശ്യത്തിലധികം കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിച്ചു എന്ന് നിനക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടോ?

ഭൂമി

ഉദ്ദേഹം! ഇനി ഏതായാലും അവർക്ക് W-ബോസോണുകളും Z-ബോസോണുകളും കൊടുത്തേക്കാം.

ഭൗതികശാസ്ത്ര ചരിത്രം നാളിതുവരെ കണ്ട മുന്നേറ്റങ്ങളിൽ ഏറ്റവും അവസാനത്തേതായിരുന്നു അത് എന്ന് വേണമെങ്കിൽ വിശേഷിപ്പിക്കാം... പുതിയ വഴികൾ തേടിയുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ പക്ഷേ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

സുഗതബലങ്ങളെയും നമുക്ക് നിലയ്ക്കു നിർത്താം.

പക്ഷേ...

നിങ്ങൾക്ക് അതിനുള്ള ചെങ്കുറം വേണം.

ചെങ്കുറമായ ഭൗതികജന്മർ പല പ്രവചനങ്ങളും നടത്തി.

"പ്രോട്ടോണുകൾ അസ്ഥിരങ്ങളാണ്"

എന്ത് അച്ചുനില്ലേ ഇവിടെ?

അച്ചുനെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതും ന്യൂക്ലിയോണുകളെ കൊണ്ടാണല്ലോ?

ലോകത്തെമ്പാടുമായി നടക്കുന്ന പരീക്ഷണങ്ങൾ പ്രവചനങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം പറയാനിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ.

കോളാർ

എപ്പോഴും മറ്റൊരു തലവേദന നിലനിൽക്കും.

ഗുരുത്വബലത്തെ പറ്റി എന്തു പറയുന്നു?

ഓ, അങ്ങനെ യോണിറ്റായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിച്ചു പോകുന്നത്.

സൂട്ടൻ

ഗുരുത്വബലത്തിന്റെ വിശദീകരണം പലപല നിഗമനങ്ങളിലൂടെ കയറിയിറങ്ങി കൊണ്ടിരുന്നു.

'അതിസമാനത' (Supersymmetry) ഗുരുത്വബലത്തെ വിശദീകരിക്കുന്നു

1980-83

ഗുരുത്വബലം

'വിശിഷ്ട കമ്പികൾ' (Super Strings) എന്ന രൂപകല്പന ജനപ്രിയത നേടി...

ഗുരുത്വത്തെ ഇങ്ങനെ കമ്പികൾ ഉപയോഗിച്ച് വരിഞ്ഞുകെട്ടുമോ?

!?

പക്ഷേ..., 10 ദിശകളിൽ മാത്രം!

അങ്ങനെ അതു തുടർന്നുപോയി...

നാം തുടക്കം എന്ന് കരുതുന്നത് പലപ്പോഴും അവസാനമായിരിക്കും. അവസാനം ഉണ്ടാക്കാൻ ഇനിയും ആരാകിക്കണ്ടിയിരിക്കുന്നു... അതോ, പുറപ്പെട്ടേടത്തു തന്നെ നിലനില്ക്കുകയാണെന്നാണോ?

ഇതാ നിങ്ങളുടേതാണെന്ന് എത്തിയിരിക്കുന്നു!

